

ویژه نامه‌ی شماره یک

اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای نفت - گاز و پتروشیمی پالایشگاه‌های درون کشور

گرد آورنده : امیر جواهری لنگرودی

info@karegari.com

ویژه نامه اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای نفت - گاز و پتروشیمی پالایشگاه‌های درون کشور

(شماره یک)

یادداشت:

در هفته آخر خرداد ۱۴۰۰، کمپین اعتصابی برای تاریخ نهم تیر ماه ۱۴۰۰ فراخوان داده شد. اما اولین جرقه این اقدام از ۳۰ ام خرداد زده شد و شعله گرفت و وسعت یافت و به تدریج دامن گسترش!

حال نزدیک سه هفته‌ای از آغاز اعتصاب سراسری کارگران پروژه‌های نفت، گاز و پتروشیمی پالایشگاه‌های درون کشور در مناطق نفت خیز و دیگر نقاط ایران می‌گذرد؛ در این مدت سه هفته پیام‌های همبستگی قابل توجهی در شبکه‌های اجتماعی به سوی این کارگران روان شد؛ آنچه اهمیت موضوع را به ما باز می‌شناساند و هدف این چند شماره ویژه نامه نفتگران است. هدف جا دادن این رویداد تاریخی مبارزات کارگران کشور در متن حافظه‌ی تاریخی رخدادهای کشورمان در دل مبارزه طبقاتی واقعا موجود درون ایران است. به این امید که در سطح کارگران - معلمان - بازنشستگان - زنان - پرستاران - دانشجویان - خانواده‌های زندانیان سیاسی - فعالان محیط زیست - کولبران - سوخت بران - روستائیان خسته از بی‌آبی و نیروی عظیم بیکاران کشور به فراموشی سپرده نشود و در این برهه از تاریخ مبارزاتی کار و سرمایه در ضمیر خاطر اردوی پُرشمار کار که با بحران همه جانبه ناشی از فقر و بیکاری و حاشیه نشینی و سایر رخدادهای غم افزای روزمره زندگی دست به گریبان است رسوخ نماید. همین نیروست که فاعل اصلی رهایی از وضعیت جهانی کنونی است.

« نه » پُرتنین همه‌ی جنبش آزادی‌خواهی مردم ایران در داخل و خارج از کشور به انتخابات مهندسی شده‌ی ریاست جمهوری که نتیجه‌ی آن را پیشاپیش همه می‌دانستند، به معنی انکار تمامیت نظام است. تحریم گسترده‌ی انتخابات قطعاً خود را از پیش در سطوح گوناگون حرکت‌های «کف خیابان» و اعتصابات و اعتراضات مختلف به نمایش گذاشته بود. این تحریم سراسری انتخابات را باید در ادامه‌ی تعریض شکاف عمیق پدیدار شده بین مردم و حاکمیت در شورش دی ماه ۹۶ و سپس خیزش آبان ۹۸ یافت. اعتراضات وسیع و گسترده‌ی نفتگران ایران، تبلور حرکات اعتراضی پیشین کارگران و دیگر گروه‌بندی‌های جامعه خاصه معلمان، دانش آموزان، بازنشستگان، دانشجویان، زنان و خانواده‌های زندانیان سیاسی - اعدامیان و دادخواهان خاوران... است. شروع اعتصاب و پیوستن واحدهای کوچک و بزرگ به آن در گرمای سوزان

جنوب، بی‌آبی و برقی، با وجود خطر کرونای دلتا، با حضور واقعی بالای ۶۰ هزار نفر از کارگران پروژه‌های نفت از سراسر کشور در اتحادی کم‌نظیر و در نوع خود بی‌نظیر همراه بود. اکنون هر روز که از این اعتصاب می‌گذرد درست مثل هر نبرد واقعی طبقاتی هزینه‌های سنگینی متوجه دو طرف موضوع درگیر یعنی نیروی کار و سرمایه می‌شود. سرمایه توامان با قدرت سرکوب دولت سرمایه‌دار و دزد و اختلاس‌گر، درکنار پیمانکاران رانت‌خوار و هم‌پیمانان‌شان در مقابله با پیشروی کارگران و از پای ننشستن آنان، حربیه‌ی اخراج، فراهم‌سازی لیست سیاه کارگران سازمانگر، فریب و وعده‌های دروغین و به کارگرفتن نیروی اعتصاب‌شکن برای درهم شکستن اعتصاب کارگران را به کار گرفته است.

اما بعد از چند سال پیاپی و خاصه آنچه که در سال کرونایی ۹۹ شاهدش بودیم، اعتصاب کارگران نفت اکنون همگراتر شده است و در شرایطی صورت گرفته است که درک ضرورت پیوند برای سراسری کردن اعتصابات و اعتراضات بخش‌های مختلف طبقه‌ی کارگر و سایر مردم محروم و بی‌چیز درون کشور و حاشیه‌ی شهرها به شکل امید بخشی ارتقا یافته است. اعتصاب کارگران پروژه ای پس از دوره ای از اعتراضات و مطالبات فریاد شده در «کف خیابان» صورت گرفته است؛ دوره ای که کارگران زن و مرد، بازنشستگان، معلمان، کامیونداران، کارگران خط و ابنیه، پرستاران، مالباختگان، کولبران، سوخت‌بران، فعالان عرصه‌ی محیط زیست و کشاورزان حقایبه خواه، در کنار قلم‌بدستان کشور، که تلاش آنان تباهی دهر را به چشم جهانیان پدیدار می‌کند، اعتراض کرده اند و هزینه پرداخته اند و حاکمیت را به چالش طلبیده اند.

اعتصاب بزرگ نفتگران تداوم درآمیزی نه‌پُرطنین مردم به مهندسی انتخابات و حرکت‌های «کف خیابان» بود. درهم‌آمیزی سطوح مختلف اعتراضات با حرکت‌های کف خیابان، راه اعمال قدرت و پیروزی طبقه‌ی کارگر است. به موازات آن نیاز به همگرایی جنبش‌های اجتماعی و لایه‌های گوناگون معترض طبقه‌ی کارگر و حقانیت بخشیدن به استقلال این جنبش الزامی است. صدور بیابینه‌های شعاری، جعلی و اطلاعاتی‌های قلابی به نام طبقه‌ی کارگر و به نیابت از کارگران تلاشگر پروژه ای و یا کارگران اعتصابی پیمانی نفت، با هدف مصادره‌ی اعتبار اعتصابات به نفع حزب، سازمان و یا جناح سیاسی ورشکسته

معینی، کاری ناشایست و به زیان کارگران اعتصابی و مخدوش کردن این صف مبارزاتی است. صادرکنندگان بخشا بعضی از اطلاعیه‌ها که به ظاهر در جای خنکی نشسته‌اند و از حرم گرمای اعتصابات به دورند، باید بیش از هر موقع حساسیت لحظه‌ای که در آنیم را در یابند. مدافعان واقعی طبقه‌ی کارگر بیش از هر چیز به همراهی با این طبقه و حفظ استقلال جنبش کارگری از تعرض سرمایه - دولت سرمایه خوار، کارفرمایان و پیمانکاران جیره خوار، شورای اسلامی، بسیج کارگری و.. احزاب و سازمان‌ها می‌اندیشند. آنان به جای برخورد‌های مصادره‌ای، از امکانات و همه‌ی توان خود برای کمک رسانه‌ای و حتی میدانی به کارگران بدون هیچ سوء نیت و چشمداشتی استفاده می‌کنند. چه خوب است نه به جای کارگران و از طرف آن‌ها که همراه آنها باشیم و به جای پیچیدن نسخه‌های سیاسی و حزبی شداد و غلاظ، از آنها بیاموزیم و در رساندن صدای واقعی کارگران کوشش کنیم. ویژه نامه کارگری سلسله اعتصابات و اعتراضات کارگران پروژه‌ی نفت و گاز و پتروشیمی خود را در این راه همگام با کارگران ایران و صدای یکایک آنان می‌شناسد.

اخبار و گزارش‌ها:

***- فراخوان اعتصاب سراسری کارگران پیمانی صنعت نفت:**

«شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت» ضمن تعیین ضرب الاجل اعلام کرد اگر خواسته‌های کارگران پیمانی برآورده نشود به اعتصاب کارکنان رسمی نفت می‌پیوندد. کارگران پیمانکاری صنعت نفت دور دیگری از اعتصاب و اعتراض هماهنگ را با خواست افزایش دستمزد، برچیدن شرکت‌های پیمانکاری، امنیت شغلی و ایمنی محیط کار آغاز کرده‌اند. «شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت» با صدور بیانیه‌ای خواست‌های کارگران پیمانی را طرح و اعلام کرده است کارگران پیمانی پس از «یک اعتصاب اختطاری» یک هفته‌ای اعتصاب و اعتراض کارکنان رسمی نفت می‌پیوندند که قرار است روز ۹ تیر آغاز شود. حمایت کارکنان عملیاتی شرکت POGC شاغل در سکوی SPQ1 از اعتراض و اعتصاب همکاران خود در شرکت پایانه‌های نفتی ایران منطقه خارک اعتصابی که روز پنجشنبه ۲۹ خرداد از سوی کارگران پروژه‌ای شرکت فراب در نیروگاه بیدخون و کارگران پیمانی جوشکار مخازن کروی پتروشیمی بوشهر آغاز شد، ۳۰ خرداد به شرکت پایانه‌های نفتی منطقه خارک، شرکت ریتون، شرکت سینا پالایش جزیره قشم سرایت کرد. دوشنبه ۳۱ خرداد جوشکاران شرکت اکسیر صنعت، کارگران پیمانی شرکت ساتراپ، ۴۰۰ نفر از کارگران شرکت پایندان شاغل در فاز ۱۴ عسلویه را نیز در برگرفت.

یک هفته «اعتصاب اختطاری»

«شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت» در بیانیه‌ای به تاریخ ۳۰ خرداد ۱۴۰۰ منتشر کرد، خواست‌های کارگران پیمانی را اعلام کرد. رئوس مطالبات عبارتند از:

مزد هیچ کارگر شاغل در نفت نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد. افزایشمزدها با بلا رفتن نرخ تورم، افزایش دستمزد سایر سطوح مزدی با توافق نمایندگان کارگران پرداخت به موقع مزدها

کوتاه شدن دست پیمانکاران از صنعت نفت، قراردادهای مستقیم و دائم.

ممنوعیت اخراج کارگران

لغو قوانین برده وار مناطق آزاد اقتصادی

رعایت استانداردهای بهداشتی، محیط زیستی و ایمنی محیط کار، بالابردن استانداردهای بهداشتی خوابگاهها و سرویسهای بهداشتی.

پایان دادن به امنیتی سازی محیطهای کار، برسمیت شناختن حق تشکل، تجمع و اعتراض کارگران

اعتصاب برای تحقق این خواستها از ۲۹ خرداد آغاز شده است. روز ۲۹ خرداد کارگران اعتصابی شرکت فراب نیروگاه بیدخون به طور دسته جمعی محل کار را ترک کردند و به شهرهای محل سکونت خود بازگشتند. آنها علاوه بر افزایش دستمزد، خواستار ۱۰ روز مرخصی در قبال ۲۰ روز کار هستند.

کارگران پیمانی جوشکار مخازن کروی پتروشیمی بوشهر نیز ۲۹ خرداد پس از تسویه حساب محل کار را ترک کرده و راهی خانههای خود شدند.

در همین روز کارکنان رسمی عملیاتی نفت در شرکت پایانههای نفتی منطقه خارک اعتصاب کردند.

۳۰ خرداد کارگران شرکت ریتون واقع در عسلویه و کارگران شرکت سینا پالایش جزیره قشم با تحویل وسایل کار راهی خانههای خود شدند و اعلام کردند تا پذیرش مطالباتشان به سرکار باز نمیگردند.

۳۱ خرداد جوشکاران شرکت اکسیر صنعت، کارگران پیمانی شرکت ساتراپ، ۴۰۰ نفر از کارگران شرکت پایندان شاغل در فاز ۱۴ عسلویه نیز به اعتصاب پیوستند و محل کار را ترک کردند.

کارکنان شرکت نفت فلات قاره منطقه خارک با تجمع مقابل ساختمان مرکزی شرکت از اعتصاب همکاران خود در شرکت پایانههای نفتی حمایت کردند.

=====

***- کارگران پیمانی نفت در پالایشگاهها، پتروشیمیها و نیروگاهها برای پیگیری خواستهایمان اعتصاب سراسری می کنیم!**

ما کارگران پیمانی نفت در پالایشگاهها، پتروشیمیها و نیروگاهها در اعتراض به سطح نازل حقوقها و کاهش هر روزه قدرت خرید خود و عدم اجرای وعده های داده شده همانطور که اعلام کرده بودیم اعتصابات گسترده و سراسری خود را از سر میگیریم و با تجمع در مقابل مراکز کاریمان پیگیر مطالبات خود میشویم. در همین راستا روز ۲۹ خرداد همکاران پروژه ای ما در شرکت فراب نیروگاه بیدخون با مطالبه های افزایش دستمزدها و خواست ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی که اصطلاحاً طرح بیست ده نامیده میشود دست به اعتصاب زده و به صورت جمعی نیروگاه را به قصد خانههای خود ترک نمودند. این کارگران اعلام کرده اند که تا زمانیکه به خواسته های آنان پاسخ داده نشود به نیروگاه بازخواهند گشت.

اعتصاب ما یک اعتصاب اخطاری است و یک هفته در جریان خواهد بود و در روز نهم تیر به صف همکاران رسمی خود که اعلام اعتراض کرده اند خواهیم پیوست. ما در این یک هفته ای اعتراضمان با جمع شدن در محل های کار خود تلاش میکنیم که تصمیم گیری جمعی بکنیم و صدای خود را به گوش همکاران کارگرممان در همه جا برسانیم.

خواست های اعلام شده ما عبارتند از:

مزد هیچ کارگر شاغل در نفت نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد و باید فوراً سطح دستمزدها افزایش یابد و به نسبتی که قیمت اجناس افزایش می یابد سطح مزد کارگران نیز

بالا رود. بعلاوه سایر سطوح مزدی کارگران باید بر اساس توافق با نمایندگان منتخب کارگران صورت گیرد.

تعویق پرداخت دستمزدها جرم و یک دزدی آشکار است. حقوقها باید هر ماه بموقع پرداخت شود.

ما به کار موقت و پیمانی اعتراض داریم و خواستار کوتاه شدن دست پیمانکاران و داشتن امنیت شغلی و دائمی شدن قراردادهای کاری مان هستیم. اخراج کارگر ممنوع.

قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی که حصارى بین ما و بخش های دیگر کارگری در سطح جامعه است و بر اساس آن کارفرمایان مفتخور دستشان برای هرگونه تعرضی به زندگی و معیشت ما باز گذاشته شده است، باید فوراً لغو شوند.

ما خواستار ایمن شدن محیط کارمان هستیم. محیط های کار ما مثل یک بمب انفجاری است و حریق های مهیب، سقوط از ارتفاع، آلودگی های صوتی در اثر انفجار مواد نفتی، استنشام مواد سمی و شیمیایی در کنار غیر استاندار بودن وضع بهداشت و درمانگاهها، دارد هر روز از ما قرمانی میگیرد و سبب صدمات جانی و روحی بسیاری به کارگران شده است. کار در گرمای طاقت فرسای تابستانی و نبود تجهیزات لازم سرمایشی و دستگاههای تهویه هوای استاندارد فشار کار را صد چندان کرده است. صنعت نفت یک بخش بزرگ سودآور جامعه است. باید مراکز کاری ما امن باشد و با بالاترین استانداردهای محیط زیستی مجهز باشد. باید در صنعت نفت بودجه کافی برای امن شدن محیطهای کار و تجهیز مراکز کاری به امکانات سرمایشی و گرمایشی مورد نیاز و دستگاههای تهویه هوا به میزان مورد نیاز، بالا بردن استاندارد بهداشتی در خوابگاهها و اماکن عمومی چون دستشویی ها و حمام و ... اختصاص داده شود.

ما کارگران نفت از امنیتی بودن محیط های کارمان به ستوه آمده ایم و باید به این وضعیت خاتمه داده شود. تشکل و تجمع و اعتراض حق مسلم ماست.

در خاتمه حمایت قاطع خود را از همکاران رسمی مان در نفت که اعلام کرده اند چنانچه به خواستههایشان جواب داده نشود در نهم تیر دست به اعتراض خواهند زد و فراخوانشان به تجمع در آن روز است، اعلام میکنیم.

خواستههای بر شمرده ما خواستههای همه کارگران نفت از جمله همکاران رسمی ما نیز هست. بعلاوه این همکاران به نحوه افزایشات مزدی سال ۱۴۰۰ که در واقع تعرضی به زندگی و معیشتشان است، تحمیل مالیات های سنگین بر حقوقهایشان و عدم اجرایی شدن ماده ده و در نتیجه آن حذف برخی از ایتام های مزدی شان اعتراض دارند. محور اعتراض همکاران رسمی همچون ما کارگران پیمانی موضوع دستمزد و عدم کفاف آن برای مخارج زیستی و معیشتی مان است و افزایش سرسام آور قیمت اجناس و یک قلم بزرگ آن مسکن و محرومیت از بیمه های پایه ای چون درمان و تحصیل رایگان برای همه و داشتن حق مسکن فشار زندگی را برای ما و همه مردم در جامعه دشوار و مشقوب بار کرده است.

ما خواهان تحقق این حقوق پایه ای و برخورداری از درمان و تحصیل رایگان برای همه مردم هستیم. زندگی شایسته انسان حق همه ما مردم است.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت
۲۰ خرداد ۱۴۰۰

=====

***- بیانیه ی شماره دوم**

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت:

ما کارگران پیمانی نفت در پالایشگاهها، پتروشیمی ها و نیروگاهها، همانطور که اعلام کرده بودیم از ۲۹ خرداد وارد اعتصاب شدیم. اکنون چند ده هزار از همکاران ما در اعتصابند و همکاران رسمی مان نیز در نهم تیر ماه دست به تجمع خواهند زد. ضمن اینکه در همین مدت در مناطقی چون فازهای ده تا ۱۴ عسلویه آنها را همراه خود داشته ایم. تا همین جا خوب

آمده ایم و به همه همکارانمان درود میگوییم
دوستان!

خواست محوری ما کارگران نفت چه رسمی و چه غیر رسمی افزایش دستمزدهاست. دیگر ما کارگران فقر، بی‌تامینی، تبعیض و نابرابری و محرومیت از اولیه ترین حقوق انسانی مان را بر نمی‌تابیم. همانطور که اعلام کرده ایم با توجه به گرانی سرسام آور اجناس، دستمزد هیچ کارگری امروز نباید از دوازده میلیون کمتر باشد. ضمن اینکه حق همکاران ماست که متناسب با سطوح تخصص کاری خود دستمزدشان افزایش یابد. همکاران رسمی ما نیز اعتراضشان به کاهش هر روزه قدرت خریدشان و نحوه افزایشات مزدی سال ۱۴۰۰ است که در واقع تعرضی به زندگی و معیشتشان است
همکاران عزیز!

اتحاد مبارزاتی ما و پیوستن به اعتصاب در چنین سطحی بسیار غرورآفرین است و به همه دست‌میزاد میگوییم. اما باید تلاش کنیم که این اتحاد را در شکل پیش‌برد اعتراضاتمان نیز داشته باشیم. باید با دخالت حداکثری خود در پیشبرد مبارزه جلوی هر نوع تفرقه افکنی و دسیسه‌گری را بگیریم. نباید ریش و قیچی را دست‌شمار معینی از افراد که اینجا و آنجا اعلام کمپین میکنند بدهیم و همه تصمیم‌گیری را به آنها بسپاریم و خود راهی خانه شویم. بلکه چه با حضور در محل و ماندن در خوابگاه‌ها و برنامه‌ریزی برای تجمعات اعتراضی در مقابل پالایشگاه‌ها و مراکز نفتی و چه از طریق حضور فعال در گروه‌هایی که در مدیای اجتماعی داریم هر روزه در جریان تصمیم‌گیری در چگونگی پیشبرد مبارزه مان، فعالانه دخالت‌گر باشیم. این درس مهمی است که از کارگران نیشکر هفت تپه آموختیم و باید بدانیم که تنها به این صورت و با تصمیم‌گیری شورایی و جمعی است که می‌توانیم جلوی تفرقه افکنی‌ها و زد و بندهای احتمالی و از بالای سرمان را بگیریم. نگذاریم که باز ما را با وعده و وعید سر بدوانند و همانطور که اخطار کرده ایم اگر تا آخر برج ۵ به خواست‌هایمان پاسخ داده نشود، در تدارک ادامه‌گسترده تر اعتراضاتمان باشیم
همکاران عزیز!

در اعتصاب این چند روز بخشی از همکارانمان دست به اعتصاب زده و محل کار خود را ترک کرده و به خانه‌ها بازگشته‌اند، اما بخشی دیگر مثل ما که در اعتصاب هستیم ولی در خوابگاه‌ها مانده ایم. دلیلش اینست که می‌خواهیم خود با حضور حداکثری پیگیر مطالباتمان باشیم. می‌خواهیم در تصمیم‌گیری‌ها برای پیشبرد اعتراضاتمان دخالت داشته باشیم. بعلاوه خود شاهد بوده‌اید که در برخی از مراکزی که همکاران ما کار را ترک کرده و به خانه رفته‌اند، کارفرمایان بیرحم کارگران روزمزد را اخراج و در تدارک بکارگیری نیروی جدید کاری هستند. بنابراین اگر در خوابگاه‌ها بمانیم کارفرما مکانی برای اسکان نیروی کاری جدید نخواهد داشت و در عین حال با حضور ما جرات نخواهد کرد دست به اخراج و چنین توطئه‌هایی بزند. از همین رو توصیه ما اینست که بعد از یک هفته دیدار با خانواده به محیط کار بازگردیم و در محل حاضر باشیم و به اعتصاب خود ادامه دهیم. از جمله حضور هر روزه ما در مقابل پتروشیمی‌ها و پالایشگاه‌ها و نیروگاه‌ها فشاری بیشتری برای پیگیری خواست‌هایمان خواهد بود.

۷۰۰ نفر از همکاران روزمزد ما در پالایشگاه تهران اخراج شدند. باید خواست بازگشت به کار آنها و دیگر همکاران اخراجی را به مطالباتمان اضافه کنیم. اعتصاب ما سراسری است و هرگونه تعرضی به این اعتصاب باید با صف متحد مبارزاتی ما پاسخ‌گیرد
علاوه بر افزایش دستمزد ما خواستار بیست روز کار و ده روز مرخصی هستیم تا ما که بدور از خانواده و در این شرایط اسفناک کاری به کار اشتغال داریم، بتوانیم در فرصت‌های مناسب کنار خانواده‌هایمان باشیم و از لذت‌های بزرگ شدن فرزندانمان محروم نمانیم
بعلاوه ما کارگرن پیمانی امنیت شغلی نداریم. امنیت جانی نداریم و از پایین‌ترین شرایط زیستی و کاری برخورداریم. وضع خوابگاه‌ها و بهداشت در محیط‌های زیستی و کاری بسیار

وخیم است. و قوانین مناطق ویژه اقتصادی فقط و فقط در خدمت قلدری سرمایه داران مفت خور و بردگی بیشتر ما کارگران است. ما خواستار کوتاه شدن دست پیمانکاران و دائمی شدن قراردادهایمان، لغو قوانین ویژه اقتصادی و پایان یافتن فضای امنیتی و پادگانی حاکم در محیط های نفتی هستیم. ما برده نیستیم و داشتن یک زندگی درخور انسان حق مسلم ماست . در آخر حرف و سخن ما با مردم است. تشکر می کنیم از هم طبقه ای هایمان در نیشکر هفت تپه، و تشکلهای و نهادهای کارگری و معلمان و بازنشستگان و دانشجویان که تا کنون با بیانیه های خود ما را حمایت و پشتیبانی کرده اند. این همبستگی ها بدون شک نقطه قدرتی برای ما کارگران نفت است. خواست افزایش دستمزد فقط مطالبه ما کارگران نفت نیست، می دانیم که همه کارگران، معلمان، بازنشستگان و حقوق بگیران جامعه همین مطالبه را دارند. و همین طور دیگر مطالبات ما، بنابراین انتظار بیشترین حمایت ها و پشتیبانی ها را داریم. از جمله به اخراج هفتصد همکار ما اعتراض کنید و خواستار بازگشت آنان به کارشان باشید .

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت - ۵ تیر ۱۴۰۰

=====

*- بیانیه شماره سوم

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

با اتحادمان دسیسه های پیمانکاران مفتخور علیه اعتصابمان را خنثی میکنیم:

در حالیکه اعتصابات سراسری ما کارگران نفت با قدرت به جلو میروند، کارفرمایان و پیمانکاران مفتخور مرتباً بدنبال دسیسه گری و توطئه علیه ما هستند. بنا بر خبرها آنها نیز رایزنی های سراسری خود را دارند تا برای عقب زدن اعتصاب ما کارگران هماهنگ کار کنند. ما هم بر سر خواستههایمان ایستاده ایم. دستمزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد و میزان رده های مختلف مزدی باید بنا بر تخصص کارگر و در هماهنگی با خود کارگران تعیین شود. دستمزدها باید بموقع پرداخت شوند و ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی مطالبه فوری ماست. با این خواستها کاری میکنیم که دست پیمانکاران کوتاه شود و قوانین ویژه اقتصادی و پادگانی در محیط های کارمان کنار زده شود. همانطور که در بیانیه دوم اشاره کردیم یک توطئه کارفرمایان اخراج هاست. در برخی مناطق نفتی ما کارگران در محیط کار و خوابگاههایمان باقی مانده ایم تا مستقیماً پیگیر مطالباتمان باشیم و اجازه ندهیم که در نبود ما کارفرمایان دسیسه گری کنند و دست به اخراج بزنند. همچنین بتوانیم با همکاران دیگرمان هم نظری و تصمیم گیری جمعی کنیم و هر جا که ممکن و لازم بود برای پیگیری خواستههایمان تجمعاتی داشته باشیم. اما کارفرمایان با قطع آب و غذا و دسترسی به سرویس برای رفتن به شهر و تهیه نیازهای غذایی مان دارند فشار می آورند که خوابگاهها را تخلیه کنیم. تا بعد در عدم حضور ما برای پیشبرد پروژه هایشان نیروی جدید به کار گیرند. در کنار این سیاست در جاهایی چون اورهال عسلویه به برخی کارگران فشار آورده اند و گفته اند بنا بر قانون شما باید کار ناتمام در پروژه را تمام کنید و بعد به اعتصاب بپیوندید وگرنه باید تسویه حساب کنید و اخراج هستید و به این ترتیب تلاش میکنند این کارگران را از اعتصاب جدا کنند. کار دیگرشان در مراکز اعتصابی نفتی برگزاری جلسات از سوی مقاماتی از حکومت و امام جمعه ها با کارگران است . از جمله در جاهایی خبر هست که از کارگران خواسته اند که برای گفتگو در مورد مشکلاتشان نمایندگانی تعیین کنند و بعد در این جلسات با گفتن اینکه حق شماست اعتصاب کنید و خواستار افزایش حقوقهایتان شوید. این تقصیر دولت نیست که سطح دستمزدها پایین است بلکه پیمانکاران فقط درصد بسیار کوچکی از پول دریافتی از دولت را به کارگر میدهند و باید حقتان را از آنها بگیرید، بطور ضمنی تهدید کرده اند که نباید تجمعی صورت گیرد و اگر تجمع شود موضوع از سطح مطالبه گری فراتر رفته و سیاسی میشود و تاکید اکیدشان بر پرهیز از کشاندن اعتراض به خیابان بوده است. این خبر ها نشانگر قدرت اعتصاب ما کارگران نفت است. جالب است در حالیکه در روزهای آغاز اعتصاب ما کارگران با نبود وسایل نقلیه برای رفتن به خانه ها روبرو بودیم و بلیط نایاب بود. امروز اتوبوس های بسیاری به مراکز نفتی در رفت و آمد هستند تا کارگران را انتقال دهند که مبادا با باقی ماندن کارگران در محل تجمعات

اعتراضی ای شکل گیرد. این اخبار تأکیدی بر حفظ اتحاد و همبستگی سراسری ماست و در عین حال تأکید بر اینست که خواست بازگشت به کار کارگران اخراجی نفت را باید به لیست مطالباتمان اضافه کنیم. باید در مقابل همه این تعرضات متحدانه بایستیم. اخبار توطئه‌گری‌های کارفرمایان را وسیعاً رسانه‌ای کنیم و در برابر هر تعرضی سراسری بایستیم. اگر در جایی همکار ما را تحت عنوان اینکه باید کار خود را در پروژه تمام کند و بعد اعتصاب کند، تهدید به اخراج میکنند، باید پاسخ دوستان این باشد که اعتصاب ما سراسری است و ما به شرط و شروط شما تن نمیدهیم. و اگر اخراجمان کنید با اعتراض چندین هزار کارگر نفت که وارد اعتصاب شده‌اند طرف خواهید بود. همچنین باید قاطعانه اعلام کنیم که حتی اگر همه ما کارگران ناگزیر شویم که بخاطر نبود آب و برق و تسهیلات زیستی خوابگاه‌ها را ترک و به خانه‌هایمان برگردیم باز جمع خواهیم بود و از طریق گروه‌های خود در مدیای اجتماعی همچنان برای تصمیم‌گیری جمعی و پیگیری متحدانه مبارزاتمان خواهیم کوشید و اگر تا برج ۵ پاسخ نگیریم، مطمئناً در اشکالی گسترده‌تر اعتراض خود را به جلو خواهیم برد. آخرین نکته اینکه باید کارگر اعتصابی آزاد باشد که در خوابگاه بماند یا محل را ترک و به خانه رود. از همین رو خوابگاه‌ها باید از نظر آب، غذا و سیستم‌های لازم بهداشتی و دستگاه‌های تهویه هوا و سرمایشی مجهز شوند و امکان اقامت کارگران در خوابگاه‌ها فراهم شود.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت ۶ تیرماه ۱۴۰۰

=====

***- بیانیه شماره‌ی ۴**

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

تشکیل شورای اسلامی خواست ما نیست

دستمزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد

افرادی از کمپین ۱۰-۲۰ با تعدادی از مسئولان دولت ابراهیم رئیسی و از جمله با سعید جلیلی دیدار داشته و ظاهراً بر سر مسائلی و مشکلات ما کارگران که صدای اعتراضمان از شرایط اسفناک زیستی و معیشتی که داریم بلند شده است بحث و گفتگو داشته‌اند. به گفته یکی از افراد شرکت‌کننده در این جلسه قرار است در ابتدای کار دولت ابراهیم رئیسی جلسه دیگری بر سر همین موضوع با حضور وزرای کابینه وی برگزار شود و احتمال این را داده‌اند که اداره کار عسلیویه با تغییراتی اساسی از زیر نظر پارس جنوبی خارج شود و به عنوان شورای اسلامی کار فعالیت نماید. بعد پالایشگاه‌ها نیز از قوانین این تشکل "کارگری" تبعیت کنند. با این توجیه که به اصطلاح شورای اسلامی‌ای که تشکیل میشود بتواند از کارگران در مقابل کارفرما و پیمانکار حمایت کند. تا همین جا معلوم شد که در این جلسه پشت پرده چه گذشته است. از هم اکنون اعلام میکنیم که تشکیل شورای اسلامی و سرهم کردن هر نوع تشکلی تحت عنوان تشکل "مستقل" کارگری در هیات دولت اقدامی علیه ما کارگران بوده و جواب ما کارگران نیست. کارنامه شوراها و تشکلات دست‌ساز از این دست برای کارگران روشن است. اینها همواره ابزار کنترل ما کارگران و خدمت‌دهی به کارفرمایان بوده‌اند و خواهند بود. ۴۰ هزار نیروی حراست که در صنایع نفتی مستقر هستند بس نیست که شورای اسلامی را هم میخواهید به آن اضافه کنید. ما کارگران نفت همانند همکارانمان در نیشکر هفت تپه و فولاد اهواز و دیگر مراکز کارگری قاطعانه اعلام میکنیم که به ایجاد شورای اسلامی در نفت تن نمیدهیم. شورای سازماندهی اعتراض تشکل مستقل و واقعی ما کارگران است و هر کارگری که امرش تشکل و اتحاد کارگری باشد باید تقویت‌کننده این تشکل و تشکلهایی از این نوع باشد. نه دنباله‌چه شورای اسلامی. شورای سازماندهی اعتراض صدای ما کارگران نفت است و نماد اتحاد و همبستگی کارگران است. شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت تا همین جا با استقبال خوبی در میان کارگران روبرو شده است. خواستها و مطالبات شورا علناً اعلام شده است و کارگران پاسخ خواهند داد. شورايمان خواستها و مطالبات خود را صراحتاً اعلام کرده و پاسخ خواهیم داد. در اینجا یکبار دیگر

این خواسته‌ها را اعلام میکنیم. کارگران بر ادامه اعتصاب تا افزایش فوری دستمزدها تاکید دارند .
شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت، ۱۲ تیر ۱۴۰۰

=====

بیانیه شماره ۵ شورای سازماندهی اعتراضات
پاسخ ما به پیشنهادات پیمانکاران: پیشنهاد باید کتبی باشد، رسمی باشد، علنی
باشد.
اعتصاب ادامه دارد

در حالیکه اعتصاب دهها هزار نفر از همکاران پروژه ای پیمانی ما در پتروشیمی های، پالایشگاهها و مراکز مختلف نفتی ادامه دارد، پیمانکاران در اینجا و آنجا با پیشنهاداتی جلو آمده اند تا به اعتصاب کارگران خاتمه دهند. ما بخش هایی از کارگران پروژه ای طی نشست هایی بر سر این موضوع به بحث نشستیم و شرایط ما برای بررسی و یا قبول هر گونه پیشنهادی اینست که رسمی و کتبی باشد و علنی اعلام گردد. ضمن اینکه باید قید شود که دستمزد کارگران همراه بموقع و در سر موعد پرداخت شود. به این ترتیب این معیاری است در سطح سراسری که همه همکاران اعتصابی یکدست برخورد کنند . همکاران محترم! اعتصاب ما سراسری است و نباید اجازه دهیم که با پیشنهادات پراکنده در اینجا و آنجا خدشه ای به اعتصاب وارد شود. علاوه همراه با روشن شدن سطح دستمزدها و میزان افزایش آن و بیست روز کار و ده روز مرخصی که دو محور اصلی مطالبات ماست، باید تکلیف خواسته‌های دیگر ما و نحوه پاسخگویی به آنها نیز شفاف گردد.

از جمله ما خواستار بازگشت به کار همکاران اخراجی و توقف اخراجها هستیم. همچنین حق همه کارگران در نفت است که از امکانات درمان رایگان در این صنعت برخوردار باشند و کیفیت آن قابل قبول و مطابق استانداردهای لازم باشد. خصوصا در این ایام اپیدمی کرونا این امر حیاتی است. از سوی دیگر کارگران بخش صنعتی نفت از جمله جوشکاران و رنگ کاران شدیداً در معرض آسیب های جسمی و جانی و بیماری هایی چون سرطان قرار دارند. باید استانداردهای ایمنی محیط های کار فوراً بالا رود و از جمله به تهویه های استاندارد هوا مجهز گردد . باید خوابگاهها و کمپ های زیستی ما کارگران در حد قابل قبول بهبود یابند. از نظر ما کارگران دولت در قبال وضعیت زندگی و کار کارگران مسئول است. وظیفه دولت است که اجازه ندهد پیمانکار چنین بساطی از چپاول و ظم و ستم را بر گرده کارگران تحمیل کند. باید بساط این ستمگران جمع شود. و قوانین ظالمانه مناطق ویژه اقتصادی برچیده گردد.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

یکشنبه ۱۲ تیرماه ۱۴۰۰

=====

***- تجمع همزمان کارگران رسمی صنعت نفت در تهران، اهواز و چند مرکز نفتی:**

صدها تن از کارکنان رسمی صنعت نفت چهارشنبه در تهران، اهواز و دست کم شش مرکز نفتی تجمع کردند.

اعتراض کارکنان رسمی صنعت نفت به نحوه افزایش دستمزد ۱۴۰۰ که دو هفته پیش به تجمع آنان در مقابل مجلس انجامیده بود، چهارشنبه ۵ خرداد به شکل گسترده تری ادامه یافت.

صدها تن از کارکنان رسمی صنعت نفت چهارشنبه در تهران، اهواز و دست کم ۶ مرکز نفتی تجمع کردند. آنها شعار می دادند: «وزیر خیانت می کند مجلس حمایت می کند، و بترسید بترسید ما همه باهم هستیم».

در تهران کارگران مقابل مجلس تجمع کردند. در اهواز پس از تجمع مقابل درب شماره ۳ مجموعه مناطق نفت خیز جنوب در اهواز، کارگران در خیابان های شهر راهپیمایی کردند.

آن‌ها شعار می‌دادند: «تا حق خود نگیریم، از پا نمی‌نشینیم، زنگنه زنگنه حیا کن وزارت را رها کن.»

کارکنان رسمی شرکت نفت فلات قاره ایران واحد بهره‌گران (یکی از مناطق چهارگانه نفتی ایران در خلیج فارس) در محیط شرکت دست به تجمع اعتراضی زدند.

جمعی از کارکنان رسمی شرکت نفت مجتمع دریایی ابوظر در این سکوی دریایی تجمع کردند. کارکنان رسمی شرکت ملی نفت گچساران در محوطه شرکت جمع شدند. کارکنان رسمی نفت پالایشگاه آبادان درون پالایشگاه تجمع کردند.

در عسلویه کارگران که مقابل سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس جنوبی تجمع کرده بودند، شعار می‌دادند: «وزیر خیانت می‌کند... مجلس حمایت می‌کند، بترسید... بترسید... ماهمه باهم هستیم، زنگنه حیا کن... وزارت رو رها کن.»

کارکنان رسمی نفت فلات قاره منطقه عملیاتی لاوان نیز در محیط کار گرد هم آمدند.

از کارگران پیمانی تا کارگران رسمی

اعتراض کارگران نفت به شرایط کار و دستمزدهای پائین که از کارگران پیمانکاری و قرارداد موقت آغاز شد، اکنون کارگران رسمی را نیز در بر گرفته است. فشارهای اقتصادی این دسته از کارگران را نیز به اعتراض کشانده است. کارکنان رسمی گرچه نسبت به سایر کارگران نفت از امنیت شغلی برخوردارند و دستمزد و شرایط کار مناسب‌تری دارند اما به نحوه محاسبه افزایش دستمزد سال ۱۴۰۰ معترضند.

مصوبه افزایش ۲۵ درصدی حقوق کارکنان دولت، درباره نفتگران تبعیض‌آمیز است و در آن حقوق کارکنانی را که به صورت اقماری در جزایر، سکوهای نفتی و گازی، پایانه‌ها، نفتکش‌ها و دریا و بیابان به استحصال و بهره‌برداری از چاه‌های نفتی و گازی به ویژه در میادین مشترک مشغولند، لحاظ نکرده و تفاوتی میان افزایش دریافتی این کارکنان با کارکنانی که در شهر خود مشغول به کار هستند در نظر گرفته نشده است.

کارگران صنعت نفت شامل کارگران رسمی، کارگران قرارداد موقت و کارگران پیمانکاری گرچه به سبب تفاوت میان نوع قرارداد و حقوق و مزایا مطالبات مختلفی دارند اما در ماه‌های اخیر در فرازی جدید از مبارزات خود با تکیه بر اشتراکات در جهت وحدت حرکت کرده‌اند.

علاوه بر کارگران رسمی، بیش از ۱۰۰ هزار کارگر پیمانکاری که با دستمزدهای بسیار پائین و با قراردادهای کوتاه مدت کار می‌کنند اعتصاب‌های گسترده‌ای را علیه حضور پیمانکاران در صنعت نفت و با خواست امنیت شغلی و برچیده شدن قراردادهای موقت سازمان داده‌اند.

کارگران قرارداد موقت بخش دیگری از کارگران صنعت نفت‌اند که وزارت نفت آنان را در وضعیتی برزخی قرار داده است. تعداد آن‌ها حدود ۳۴ هزار تن است.

وزارت نفت پس از سال‌ها بهره‌کشی از این کارگران به واسطه پیمانکاران سرانجام آن‌ها را با قرارداد مستقیم اما موقت به کار گرفته است. آن‌ها به رغم قرارداد مستقیم با وزارت نفت، مشمول مقررات استخدامی این وزارتخانه نیستند. در اثر پیگیری کارگران طرح ساماندهی کارگران موقت نفت در کمیسیون اجتماعی مجلس بررسی شد اما به گفته‌ی کارگران وزارت نفت با اعمال نفوذ مانع تصویب آن شده است.

کارگران قرارداد موقت روز سه شنبه ۴ خرداد برای چندمین بار مقابل مجلس تجمع کردند.

=====

*- فهرست پالایشگاه، نیروگاه ها اعتصابی:

فهرست پالایشگاه، نیروگاه ها و مناطقی که دست از کار کشیده اند و یکی بعد از دیگری به اعتصاب پیوسته اند به شرح زیر است:

کارگران پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها، نیروگاه‌ها و سکوهای نفتی یکی پس از دیگری و در همبستگی با هم دست کار می‌کنند تا به خواسته‌های خود برسند.

کارگران شرکت‌ها زیر از شرکت‌های تابعه‌ی پارس جنوبی، در میدان گازی پارس جنوبی دست به اعتصاب زده‌اند:

_ کارگران شرکت پتروشیمی «عمران صنعت» میدان گازی پارس جنوبی

- _ کارگران شرکت پتروشیمی «صدف»
- _ کارگران شرکت پتروشیمی «جهان پارس»
- _ کارگران شرکت پابندان
- _ کارگران شرکت ساتراپ صنعت
- _ کارگران شرکت سینا پالایش قشم
- _ کارگران شرکت لیدوما
- کارگران پالایشگاه‌ها و شرکت‌های دیگری که آنها نیز دست از کار کشیده‌اند و به اعتصابات سراسری پیوسته‌اند:
- _ کارگران اورهال پالایشگاه نفت تهران

=====

***- آغاز دوباره‌ی اعتصابات سراسری کارگران نفت:**

کارگران پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها، نیروگاه‌ها و سکوها‌ی نفتی یکی پس از دیگری و در همبستگی با هم دست کار می‌کشند تا به خواسته‌های خود برسند.

- کارگران شرکت‌ها زیر از شرکت‌های تابعه‌ی پارس جنوبی، در میدان گازی پارس جنوبی دست به اعتصاب زده‌اند:
- کارگران شرکت پتروشیمی «عمران صنعت» میدان گازی پارس جنوبی
- کارگران شرکت پتروشیمی «صدف»
- کارگران شرکت پتروشیمی «جهان پارس»
- کارگران شرکت پابندان
- کارگران شرکت ساتراپ صنعت
- کارگران شرکت سینا پالایش قشم
- کارگران شرکت لیدوما

***- کارگران پالایشگاه‌ها و شرکت‌های دیگری که آنها نیز دست از کار کشیده‌اند و به اعتصابات سراسری پیوسته‌اند:**

- کارگران اورهال پالایشگاه نفت تهران
- کارگران پالایشگاه آدیش جنوبی
- کارگران شرکت ماشین‌سازی اراک
- کارگران پالایشگاه تندگویان
- کارگران پتروشیمی دنا
- کارگران شرکت جهان پارس
- کارگران پالایشگاه بیدلند بهبهان
- کارگران فاز ۱۳ (فاز اختر) پارس جنوبی
- کارگران فاز ۱۳ کنگان
- کارگران پالایشگاه بیدخون
- کارگران پروژه‌ای شرکت ای‌جی‌سی پالایشگاه آبادان
- کارگران پیمان‌کاری حاجی پور
- کارگران شرکت مخازن نفت قشم
- کارگران پتروشیمی بوشهر
- کارگران پتروشیمی گچساران
- کارگران شرکت اکسیر صنعت
- کارگران شرکت ریتون
- کارگران عملیات دریایی شرکت پایانه‌های نفتی ایران، خارک

.....
***- اعتصاب گسترده در صنعت نفت! لیست کارگران برخی از مراکز که به اعتصاب پیوسته‌اند :**

آخرین بروز رسانی لیست مراکز و شرکت های اعتصابی:

July 11, 2021

اعتصاب کارگران پیمانی نفت با گسترش بی سابقه ای را تجربه می کند. تعداد مراکز شرکت کننده در اعتصاب اکنون از مرز صد عبور کرده است.

- ۱- کارگران پیمانی پتروشیمی گچساران
- ۲- پالایشگاه بیدبلند بهبهان فاز ۲ پیمانکاری شالوده شایان
- ۳- عمران صنعت فاز ۱۴
- ۴- پتروشیمی بوشهر، اکسیر صنعت فاز ۱۴
- ۵- شرکتهای نفت و گاز پارس جنوبی، میدان گازی
- ۶- شرکت سینا صنعت احمدپور در واحد ASU
- ۷- کارگران شرکت پتروشیمی «صدف»
- ۸- شرکت نفت خشت و کنار تخته
- ۹- پالایشگاه آدیش جنوبی کنگان مخازن کروی و استوانه ای پیمانکاری کرمی و شرکت راژان
- ۱۰- شرکت پتروشیمی «جهان پارس»
- ۱۱- شرکت ساتراپ صنعت پارس جنوبی
- ۱۲- کارگران شرکت سینا پالایش قشم
- ۱۳- شرکت توانمند فاز ۲۲ و ۲۴
- ۱۴- کارگران اورهال پالایشگاه نفت تهران
- ۱۵- فرجود در سایت ۱ بوشهر
- ۱۶- کارگران پالایشگاه آدیش جنوبی
- ۱۷- پارس فنل کار و کلیه نیروهای پتروشیمی پارس فنل شرکت سینا صنعت در عسلویه
- ۱۸- سایت ۱ پتروشیمی بوشهر پیمانکاری صمصام صنعت
- ۱۹- کارگران پالایشگاه تندگویان
- ۲۰- کارگران پتروشیمی دنا
- ۲۱- کارگران شرکت جهان پارس
- ۲۲- کارگران پیمانی شرکت پایندان در فاز ۱۴ عسلویه

- ۲۳- کارگران فاز ۱۳ شرکت لیدوما
- ۲۴- کارگران فاز ۱۳ (فاز اختر) پارس جنوبی
- ۲۵- کارگران جوشکار مخازن کروی پتروشیمی بوشهر
- ۲۶- ماشین سازی اراک
- ۲۷- پروژه ای شرکت فراب در نیروگاه بیدخون
- ۲۸- تمامی کارگران رسمی و غیر رسمی فازهای ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ و کارگران پیمانی باقی فازهای ۲۴ گانه عسلویه
- ۲۹- پالایشگاه آبادان ۱ تیر ۱۴۰۰
- ۳۰- کارگران فاز ۱۳ کنگان
- ۳۱- کارگران پالایشگاه بیدخون
- ۳۲- کارگران پروژه ای شرکت ای جی سی پالایشگاه آبادان
- ۳۳- کارگران پیمان کاری حاجی پور
- ۳۴- کارگران شرکت مخازن نفت قشم
- ۳۵- عملیات دریایی شرکت پایانه های نفتی ایران، خارک
- ۳۶- سیمان سپاهان اصفهان زیر مجموعه هلدینگ
- ۳۷- شرکت ای جی سی شاغل، پالایشگاه آبادان فاز ۲
- ۳۸- شرکت برق و ابزار دقیق ILD واقع در سایت بندر تنبک
- ۳۹- کیهان پارس
- ۴۰- شرکت سازه پاد
- ۴۱- اعتصاب کارگران رسمی نفت در پالایشگاه آبادان
- ۴۲- شرکت تهران جنوب واقع در بندر ماهشهر
- ۴۳- شرکت پتروساز شاغل در شرکت نفت بندرعباس
- ۴۴- شرکت مبین صنعت شاغل در پتروپالایش آدیش
- ۴۵- شرکت رازان شاغل در پالایشگاه آدیش
- ۴۶- کارکنان نیروگاه رامین در شهر اهواز
- ۴۷- پتروشیمی دماوند
- ۴۸- پتروشیمی دنا
- ۴۹- شرکت دی پلیمر در صنایع پتروشیمی های عسلویه
- ۵۰- کارگران پیمانکاری فولاد بوتیا در کرمان

- ۵۱- کارگران پیمانی شرکت سازه فرا فن قشم
- ۵۲- کارگران پروژه ای بید بلند ۲ ماهشهر
- ۵۳- اعتصاب کارگران اورهال ۱۵ و ۱۶
- ۵۴- کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی جهرم
- ۵۵- کارگران شرکت دریا ساحل جفیر
- ۵۶- کارگران رادیوگراف نیروگاه بیدخون
- ۵۷- کارگران تلمبه خانه شماره ۵ بندرعباس
- ۵۸- کارگران پیمانکاری زلال پالایشگاه اصفهان
- ۵۹- اعتصاب بخش های دیگری از کارگران پیمانکاری جهان پارس ایلام
- ۶۰- کارگران شرکت پیشرو صنعت در پتروپالایش آدیش
- ۶۱- کارگران شرکت ODCC پالایشگاه نفت اصفهان
- ۶۲- کارگران شرکت گاما
- ۶۳- کارگران رادیوگراف شرکت پرتونگاری نیما آزمون فولاد شاغل در پالایشگاه آبادان
- ۶۴- کارگران شرکت پرتونگاری پیشتازان آریا شاغل در پالایشگاه آبادان ۲
- ۶۵- اعتصاب کارگران شرکت پرتونگاری پیشگامان فنون پارس شاغل در فاز ۲ پالایشگاه آبادان
- ۶۶- کارگران شرکت گوهر زمین سیرجان
- ۶۷- اعتصاب کارگران پروژه صدف جهانپارس
- ۶۸- اعتصاب کارگران شرکت سازه پاد بوشهر
- ۶۹- کارگران پالایشگاه گاز NGL3100 دهلران
- ۷۰- کارگران شرکت گاما جاسک
- ۷۱- اعتصاب کارگران پتروشیمی لردگان
- ۷۲- اعتصاب کارگران پالایشگاه گاز پارسیان لامرد
- ۷۳- کارگران شرکت نصب نیرو اندیمشک
- ۷۴- کارگران شرکت آرتا انرژی پتروشیمی اردبیل
- ۷۵- اعتصاب کامیون داران شرکت نفت دهلران
- ۷۶- تجمع کارکنان شرکت نفت گچساران در نهم تیرماه
- ۷۷- کارگران جوشکار شاغل در نیروگاه بیدخون
- ۷۸- اعتصاب نیروهای پیمانکاری های سلطانی و حیدری شاغل در خط ۶۴ اینچ
- ۷۹- اعتصاب بخشی از کارگران شرکت نیرو گستر میناب

- ۸۰- کارگران شرکت دریا ساحل خط انتقال رشت آستارا
- ۸۱- اعتصاب کارگران پالایشگاه جفیر
- ۸۲- کارگران جوشکار شرکت شیمبار شاغل در خط لوله انتقال نفت تیران
- ۸۳- کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی چابهار، نیروهای کیانپور پیمانکار نصب نیرو
- ۸۴- کارگران جوشکار خط ۳۶ اینچ زاهدان،
- ۸۵- اعتصاب کارگران جوشکار خط ۴۸ کرمان شرکت آسیا هفت سنگ،
- ۸۶- کارگران جوشکار شرکت دریا ساحل رشت و رانندگان آتشخوار،
- ۸۷- اعتصاب کارگران تلمبه خانه فیروز آباد
- ۸۸- کارگران پیمانکاری ایرج فرامرزی
- ۸۹- کارگران شرکت پیسا در ایرانشهر
- ۹۰- کارگران شرکت دریا ساحل خط قشم
- ۹۱- کارگران شرکت بهداد معادن پاسارگاد
- ۹۲- کارگران ODCC پالایشگاه آبادان
- ۹۳- کارگران شرکت آرسان توسعه
- ۹۴- اعتصاب کارگران شرکت پتونیا
- ۹۵- کارگران پتروپالایش کنگان
- ۹۶- کارگران شرکت آویژه صنعت طوس
- ۹۷- کارگران پیمان کاری کیوان کیوانی
- ۹۸- کارگران جوشکار پیمانکاری فرهادی شاغل در چابهار
- ۹۹- کارگران شرکت بهداد معدن پاسارگاد در مشهد
- ۱۰۰- کارگران گروه عمران سازان
- ۱۰۱- شرکت پویا نصب پارس اصفهان
- ۱۰۲- شرکت رگبی پالایشگاه اصفهان

این لیست در حال تکمیل است...

=====

***- بیانیه #کانون_صنعی_معلمان_تهران در حمایت از #مطالبات_کارگران :**

پیمانکاری و پروژه‌های صنعت نفت به نام خداوند جان و خرد به روایت گزارش‌ها و آمار رسمیِ نهادهای مختلف کشور، جامعه ایران از مسائل مختلف از جمله نابسامانی‌های عمیق

اقتصادی رنج می‌برد و فشارهای معیشتی بر اقشار مختلف مردم ایران به سطح بی‌سابقه‌ای رسیده است. مشکلات اقتصادی متعدد، از جمله رکود تورمی ناشی از تحریم‌ها، بیکاری، کاهش ارزش پول ملی و در نتیجه کاهش قدرت خرید مردم بخش‌های زیادی از ملت را زیر خط فقر قرار داده است. در این شرایط وضعیت کارگران به ویژه کارگران روزمزد، پیمانکار و پروژه‌ای اسفناک‌تر است.

تحت‌تأثیر همین شرایط بخش‌های قابل توجهی از این گروه از کارگران پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌های وابسته به صنعت نفت دست از کار کشیده و خواهان بهبود شرایط کار و افزایش دستمزد خود شده‌اند. کارگرانی که از حداقل‌های زندگی انسانی محروم‌اند، تلاش می‌کنند تا از طریق این اعتصاب و طرح مطالبات مشروع خود، شرایط را برای تداوم زندگی فراهم کنند. برخی از مطالبات آنان که تاکنون پاسخ مثبتی هم دریافت نکرده است شامل:

افزایش دستمزد ماهانه در سطح خط فقر (۱۲ میلیون تومان)، تغییر نوبت مرخصی به ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی، پرداخت به موقع دستمزدها، کوتاه شدن دست پیمانکاران از صنعت نفت، لغو اخراج کارگران و قوانین برده‌وار مناطق آزاد اقتصادی، پایان دادن به امنیتی‌سازی محیط‌های کار، به رسمیت شناخته شدن حق تشکلیابی، برگزاری تجمع و اعتراض کارگران، رعایت استانداردهای بهداشتی، محیط‌زیستی و ایمنی محیط کار و ...

مروری بر مطالبات مطرح شده نشان می‌دهد خواسته‌های کارگران اعتصابی شکل دیگری از مطالباتی است که ما معلمان در دو دهه گذشته به کرات تکرار کرده‌ایم. لذا کانون صنفی معلمان تهران ضمن اعلام همبستگی با همه اقشار آسیب پذیر، حقوق بگیران و کارگران زحمتکش ایران و اعلام حمایت از مطالبات کارگران معترض صنعت نفت، از حاکمیت می‌خواهد به جای هزینه کردن از منابع متعلق به مردم به نام تامین امنیت، منابع موجود را صرف تامین خواسته‌های مشروع و به حق حقوق بگیران و به ویژه کارگران کند، که بالاترین تضمین کننده امنیت برای هر جامعه و نظامی است. ما به عنوان یک تشکل صنفی، که نمایندگی بخش‌هایی از معلمان را برعهده داریم؛ به کارگران معترض اعلام می‌کنیم که هم‌درد و همراه شما هستیم و مطالبات مادی و معنوی شما، مطالبات ما نیز هست. کانون صنفی معلمان ایران (تهران)

=====

***- گزارشی از قلب اعتصاب یکی از کارگران پارس جنوبی:**

مقدمه: این گزارش کوتاه اما خواندنی و پر از نکته را یکی از کارگران شاغل در پارس جنوبی نوشته است. یعنی همان جایی که امروز یکی از قلب‌های تپنده‌ی اعتصاب سراسری کارگران پیمانی نفت محسوب می‌شود. بدون شک خواندن گزارشی واقعی از محیطی واقعی، در شرایطی که انواع صداها جعلی هم در حال تکثیر است، می‌تواند تصویر واقعی‌تری از وضعیت نیروهایی که اعتصاب کرده‌اند، شرایطی که موجب اعتصاب سراسری شده است، افق‌های موجود و دلیل آشکال اجرایی اعتصاب به دست بدهد. با همبستگی از اوایل دهه‌ی نود فقط تعداد خیلی محدودی از نیروها برای حقوق‌های عقب‌افتاده قبل از عید اعتصاب می‌کردند، چون اکثر نیروهای پیمانکاران را قوم و خویش‌ها و دوستان و همکاران سابق خودشان تشکیل می‌دادند و برای اعتصابات از همین حربه استفاده می‌کردند و اعتصاب را می‌شکستند. اکثراً هم بعد از هر اعتصاب، کسانی که اعتصاب کرده بودند یا اخراج می‌شدند یا در «بلک‌لیست» پارس جنوبی قرار می‌گرفتند. من خودم چند نفر را می‌شناسم که بعد از پنج سال هنوز در بلک‌لیست «اویک» یکی از شرکت‌های مادر پارس جنوبی قرار دارند و قرار داشتن در بلک‌لیست یعنی این‌که فقط می‌توانند برای پیمانکارها کار کنند. اعتصاب سال پیش نیروهای اجرایی (فیتز، جوشکار، مونتاژکار، تک‌زن، کمکی) پارس جنوبی بعد از تورم افسارگسیخته و بالا رفتن قیمت وحشتناک دلار و هزینه‌ی مسکن و خوراک و پوشاک نسبت

به پایین بودن حقوق‌ها به کل معادلات را عوض کرد. و حالا اعتصاب امسال تفاوت بزرگ اعتصاب امسال مشارکت بالای نود درصد نیروهای دفتری (دفتر فنی، کنترل کیفیت "QC"، نقشه‌بردار، مکانیکال، متریال، بچه‌های گروه رادیوگرافی) با نیروهای اجرایی است. مشارکت گسترده‌ی نیروهای دفتری قوت قلب بیشتری به نیروهای اجرایی داد که اعتصاب را تا رسیدن به خواسته‌ها دنبال کنند و نکته‌ی مهم این‌که امسال 100% نیروهای اجرایی در این اعتصابات شرکت کرده‌اند. 100% نیروهای اجرایی یعنی نیروهای بخش‌های فیتز، جوشکار، فورمن، سوپروایزر، برشکار، راننده‌ی جرثقیل، ریگر، قالب‌بند، آرموتوربند، سَند پلاست‌کار، مونتاژکار، داربست‌بند، نصاب، برق‌کار، نگهبان، انباردار. و به این ترتیب میزان مشارکت اعتصابیون از ۲ هزار نفر در سال پیش به بیش از ۳۰ هزار نفر رسیده است. بالای 90% از نیروهای اجرایی و دفتری مناطق پارس جنوبی (عسلویه، کنگان، بوشهر، بیدخون و...) و همین‌طور پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌های سراسر کشور بختیاری‌ها و لرزیانان ساکن شهرستان‌های ایذه، مسجد سلیمان، استان چهارمحال بختیاری، بختیاری‌های ساکن استان اصفهان، لرزیانان یاسوج، گچساران، دهدشت و خرم‌آباد هستند. این نیروها اکثراً با پیمانکاران کار می‌کنند. یعنی ۲۴ روز کار می‌کنند و ۶ روز مرخصی دارند. بنابراین وقتی بخواهند به مرخصی بروند، به‌خاطر دوری مسافت ۲ روز از مرخصی‌شان را در راه هستند و فقط ۴ روز می‌توانند در کنار خانواده‌هایشان باشند. همین دور بودن از محیط خانواده آسیب‌های اجتماعی و روانی جبران‌ناپذیری را به روح و تن کارگران و همچنین خانواده‌هایشان وارد کرده است. به همین دلیل یکی از خواسته‌های اعتصابیون ۲۰ روز کار و ده روز مرخصی است. اکثریت پیمانکاران، عیدی و سنوات را به نیروهایشان نمی‌دهند و حقوق‌هایشان هم سه ماه به تعویق می‌افتد و بعد پرداخت می‌شود. یعنی الان که ماه اول تابستان هستیم، پیمانکاران تازه حقوق فروردین را داده‌اند (البته بعضی‌ها برج دوم را هم پرداخت کرده‌اند). (یکی دیگر از مشکلات حقوق‌های پایین نسبت به نرخ تورم و فشار وحشتناک کاری در این کوره‌ی آدم‌سوزی است. یعنی به نیروی اجرایی در کشورهای همسایه مانند عراق و عمان و قطر دارند ماهی ۲۵ تا ۴۵ میلیون حقوق می‌دهند ولی همان نیرو در ایران با بازدهی به‌مراتب بیشتر، در یک محیط به شدت ناایمن دارد میانگین از ماهی ۶ تا ۱۴ میلیون تومان می‌گیرد. توجه کنیم که مثلاً یک فیتز با کمکی و جوشکار و کمکی روزانه میانگین باید ۸۰ اینچ فیت‌آپ و جوش بدهند که سود همین ۸۰ اینچ برای پیمانکار می‌شود تقریباً ۱۲ میلیون و از این پول یک میلیون سهم فیتز و جوشکار و کمکی‌هایشان می‌شود و یک میلیون هم هزینه‌ی بیمه و غذا و بقیه‌ی چیزها، یعنی دو نیروی اجرایی در کمترین حالت روزی ده میلیون برای پیمانکار کار می‌کنند. یکی دیگر از خواسته‌ها بیمه است. الان برای نیروی اجرایی و دفتری بیمه‌ی عادی کارگری واریز می‌شود، یعنی در واقع سختی کار و حقوق پایه‌ی بسیار پایینی برای این نیروها رد می‌شود. یکی دیگر شرایط فاجعه‌بار غذا و سرویس رفت‌وبرگشت است که در نازلترین حالت ممکن قرار دارد، طوری که همه‌ی نیروها دچار بیماری‌های داخلی، معده‌درد، دندان‌درد و ریزش موی شدید هستند. دادن میوه که برای نیروها تبدیل به آرزو شده.

شما فکر کنید در این گرمای وحشتناک یک نیروی اجرایی که ۱۰ ساعت در ظل آفتاب کار کرده باید با سرویسی برود خوابگاه که حداقل بیست سال از عمرش گذشته و بدون کولر درست و حسابی نیروها را جابه‌جا می‌کند. شب هم که به خوابگاه می‌رسد شامش یا لوبیاست یا عدس و یا همبرگر، گوجه و بادمجان و... یکی دیگر از خواسته‌ها تعدیل زمان کار در فصول گرم سال است. اینجا نیروها باید ۵ صبح از خواب بیدار شوند و صبحانه بخورند (یک کره و مربای کوچک که دو لقمه هم نمی‌شود. آن هم برای کارگری که قرار است تا ۱۲ ظهر کار یَدی طاقت‌فرسا بکند و کارگرها حق این را هم ندارند که همین صبحانه را هم با خودشان سر کار ببرند، چون اگر سرپرست‌ها ببینند یا اخراج می‌کنند یا ۵ ساعت کسر کار می‌زنند. در حالی که به قول بچه‌های اینجا اگر خر و گاو را هم ۵ صبح چوب بزنی گاه و یونجه نمی‌خورد) و بعد ۵ و نیم سوار سرویس شوند تا ساعت ۶ صبح توی کارگاه باشند. از ساعت ۶ صبح تا ۱۲ سر کارند. بعد دوباره سوار سرویس می‌شوند و به خوابگاه می‌روند. آنجا هم که می‌رسند تا دوش بگیرند و لباس بشویند و ناهار بخورند ساعت می‌شود یک و نیم تا دو. یعنی فقط نیم‌ساعت تا یک ساعت وقت استراحت دارند. دوباره ساعت دو و نیم باید بروند و سوار سرویس شوند که ساعت ۳ در کارگاه حضور بزنند. از ساعت ۳ تا هفت و نیم هم باید سر کار باشند. دوباره

همین چرخه‌ی برده‌وار تکرار می‌شود. یعنی نیروها شب‌ها ساعت هشت و نیم تا ۹ از حمام کردن و لباس شستن و شام خوردن فارغ می‌شوند و فقط و فقط یک ساعت زمان دارند که فارغ از رنج سرمایه در اختیار خودشان باشند. حالا تمام این شرایط غیرانسانی را در نظر بگیرید و این را بدانید که وضع ما صد پله از کارگرهای بیل و کلنگی روزمزد بلوچستانی بهتر است. آنها اصلاً هیچ حق و حقوقی ندارند. نه بیمه دارند. نه سرویس رفت و برگشت. نه خوابگاه و نه هیچ امکانات دیگری. هم مورد ستم سیستماتیک حاکمیت (کارفرما و پیمانکاران) هستند و هم مورد ستم قومیتی و نژادی توسط نیروهای دیگر. فقط یک حقوق روزمزد ۲۷۰ هزار تومانی به آنها می‌دهند که باید با همین پول در گروه‌های چندنفره خانه اجاره کنند و سرویس بگیرند و غذا هم درست کنند. برده‌های دوران برده‌داری هم وضعیت‌شان از کارگرهای روزمزد بلوچستانی شاغل در مناطق گازی پارس جنوبی بهتر بود. و نکته‌ی آخر در مورد اعتصابات اینکه ما تصمیم گرفتیم هیچ‌گونه اعتراض و تجمع خیابانی در هیچ نقطه‌ای از کشور نداشته باشیم که نتوانند به سرعت وارد فاز سرکوب شوند. این‌طور توپ توی زمین حاکمیت است و حال آنها باید واکنش نشان بدهند. بنابراین تصمیم نهایی این شد که بدون سر و صدا وسایل و ابزار تولید را تحویل بدهیم و روند تولید گاز را متوقف کنیم و برویم بنشینیم توی خانه‌هایمان تا خوراک پتروشیمی و پالایشگاه‌ها همین‌طور دیو کرده بماند روی دست حاکمیت و آنها مجبور شوند از مواضع خودشان کوتاه بیایند و خواسته‌های ما را قبول کنند.

=====

***- بیانیه مشترک ۸ تشکل مستقل کارگری در حمایت از اعتصاب نفتگران :**

با امضای دو تشکل دیگر شمار نهادهای امضاکننده بیانیه مشترک نیروهای کارگری در حمایت از اعتصاب نفتگران به ۸ تشکل رسیده است. متن بیانیه و اسامی تشکل‌های امضاکننده به شرح زیر است :

از اعتصاب و همبستگی سراسری کارگران پروژه‌ای و پیمانکاری‌های صنایع نفت، نیروگاه‌ها و پتروشیمی حمایت می‌کنیم اعتصاب سراسری، متحد و نیرومند کارگران پروژه‌ای و پیمانکاری صنایع نفت و پتروشیمی محصول مطالبات و اراده مشترک آنها برای دستیابی به خواست‌هایشان، همچنین به میدان آمدن کارگران رسمی و اعلام پشتیبانی از خواست‌های مشترک همدیگر، همچون سیل خروشان به راه افتاده و پرتوان ادامه دارد. این اعتصاب بزرگ کارگری ناشی از شرایط بسیار بد محیط‌های کار در صنایع نفت و گاز و همچنین حقوق و دستمزد ناچیز می‌باشد که شرایط را برای کارگران پروژه‌ای و پیمانکاری نفت و پتروشیمی در سراسر کشور بسیار غیرقابل تحمل کرده است، در عین حال بیانگر اتحاد و همبستگی این کارگران و نوید بخش اتحاد وسیع‌تر کارگران مزدی در کارخانه‌ها، معادن، کارگاه‌های ساختمانی، حمل و نقل، بندرها، کارکنان بخش‌های مختلف آموزش و بهداشت، کارگران شرکت‌های کشت و صنعت و غیره در دیگر مناطق است. این اتحاد و همبستگی الگویی برای همه کارگران است و در این نبرد طبقاتی، همه کارگران باید از حرکت وسیع، مستقل و اراده راسخ کارگران پروژه‌ای و پیمانکاری درس بگیرند. بخشی از خواست‌های کارگران شاغل در صنایع نفت و پتروشیمی مربوط به شرایط شغلی ویژه آنها و همچنین اعتراض به شرکت‌های پیمانکاری‌ای است که استثمار کارگران را در این صنایع مضاعف کرده اند اما دیگر خواسته‌های کارگران اعتصابی خواست مشترک همه کارگران در سراسر کشور است مانند اینکه حداقل دستمزد نباید از ۱۲ میلیون تومان کمتر باشد، حق ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری، منع اخراج، حق اعتراض و اعتصاب، پرداخت بموقع مزدها، بهبود شرایط کار و محیط کار، برقراری استانداردهای لازم بهداشتی، ایمنی و غیره، و کارگران اعتصابی پروژه‌ای و پیمانکاری صنایع نفت و پتروشیمی! همانگونه که شما به درستی متوجه شده اید برای مبارزه با شرکت‌های پیمانکاری، قراردادهای موقت و دستمزدهای ناچیز و دیگر مطالباتمان بیش از هر چیز ما کارگران باید متحدانه و سراسری عمل کنیم و همچنین نیازمند به تشکل هستیم. تنها با اتحاد و همبستگی همانند شما می‌توانیم قدمی برای دستیابی به سمت مطالباتمان برداریم. ما ضمن ابراز گرم‌ترین درودها و فشردن صمیمانه دستانتان، از تجارب شما در این اعتصاب برای پیشبرد بهتر مبارزاتمان بهره خواهیم گرفت. ایجاد سندیکاها و سایر تشکلات

مستقل کارگری، اتحاد و ارتباط میان کارکنان واحدها و مناطق مختلف و وحدت و همبستگی با کارگران رسمی و هوشیاری در مبارزه و شناخت از ترفندهای کارفرما و نهادهای قدرت و همچنین تلاش برای ایجاد صندوق همیاری (کمک به کارگران اعتصابی و خانوادههای آسیب پذیر)، ضرورتی مبرم در استمرار این مبارزه می باشد. ما از همه کارگران، بازنشستگان، معلمان، دانشجویان، روشنفکران، هنرمندان، خبرنگاران و از همه زنان و مردان زحمتکش و شرافتمند جامعه می خواهیم از این حرکت کارگری حق طلبانه پشتیبانی کنند و کارگران اعتصابی را برای دستیابی به خواست هایشان که خواست همه کارگران است، بی دریغ یاری نمایند. پرتوان باد سیل خروشان مبارزات کارگران برای دستیابی به حقوق و خواست های بحق شان! زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران! / ۶ / تیر / ۱۴۰۰

امضاها : ۱- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ۲- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ۳- گروه اتحاد بازنشستگان ۴- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ۵- کانون صنفی فرهنگیان اسلامشهر ۶- اتحاد بازنشستگان یکشنبه / ۶ / تیر / ۱۴۰۰ ۲- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ۳- گروه اتحاد بازنشستگان ۴- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ۵- کانون صنفی فرهنگیان اسلامشهر ۶- اتحاد بازنشستگان ۷ - تشکلهای کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز ۸- انجمن صنفی فرهنگیان کردستان (سقز و زیویه) یکشنبه / ۶ / تیر / ۱۴۰۰

=====

***- از اعتصاب و همبستگی سراسری کارگران پروژه ای و پیمانکاری های صنایع نفت، نیروگاه ها و پتروشیمی حمایت می کنیم:**

اعتصاب سراسری، متحد و نیرومند کارگران پروژه ای و پیمانکاری صنایع نفت و پتروشیمی محصول مطالبات و اراده مشترک آنها برای دستیابی به خواست هایشان، همچنین به میدان آمدن کارگران رسمی و اعلام پشتیبانی از خواست های مشترک همدیگر، همچون سیل خروشان به راه افتاده و پرتوان ادامه دارد. این اعتصاب بزرگ کارگری ناشی از شرایط بسیار بد محیط های کار در صنایع نفت و گاز و همچنین حقوق و دستمزد ناچیز می باشد که شرایط را برای کارگران پروژه ای و پیمانکاری نفت و پتروشیمی در سراسر کشور بسیار غیرقابل تحمل کرده است، در عین حال بیانگر اتحاد و همبستگی این کارگران و نوید بخش اتحاد وسیع تر کارگران مزدی در کارخانه ها، معادن، کارگاه های ساختمانی، حمل و نقل، بندرها، کارکنان بخش های مختلف آموزش و بهداشت، کارگران شرکت های کشت و صنعت و غیره در دیگر مناطق است. این اتحاد و همبستگی الگویی برای همه کارگران است و در این نبرد طبقاتی، همه کارگران باید از حرکت وسیع، مستقل و اراده راسخ کارگران پروژه ای و پیمانکاری درس بگیرند. بخشی از خواست های کارگران شاغل در صنایع نفت و پتروشیمی مربوط به شرایط شغلی ویژه آنها و همچنین اعتراض به شرکتهای پیمانکاری ای است که استثمار کارگران را در این صنایع مضاعف کرده اند اما دیگر خواسته های کارگران اعتصابی خواست مشترک همه کارگران در سراسر کشور است مانند اینکه حداقل دستمزد نباید از ۱۲ میلیون تومان کمتر باشد، حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری، منع اخراج، حق اعتراض و اعتصاب، پرداخت بموقع مزدها، بهبود شرایط کار و محیط کار، برقراری استانداردهای لازم بهداشتی، ایمنی و غیره، و.

کارگران اعتصابی پروژه ای و پیمانکاری صنایع نفت و پتروشیمی!

همانگونه که شما به درستی متوجه شده اید برای مبارزه با شرکتهای پیمانکاری، قراردادهای موقت و دستمزدهای ناچیز و دیگر مطالباتمان بیش از هر چیز ما کارگران باید متحدانه و سراسری عمل کنیم و همچنین نیازمند به تشکل هستیم. تنها با اتحاد و همبستگی همانند شما می توانیم قدمی برای دستیابی به سمت مطالبات مان برداریم. ما ضمن ابراز گرم ترین

درودها و فشردن صمیمانه دستانتان، از تجارب شما در این اعتصاب برای پیشبرد بهتر مبارزاتمان بهره خواهیم گرفت.

ایجاد سندیکاها و سایر تشکلات مستقل کارگری، اتحاد و ارتباط میان کارکنان واحدها و مناطق مختلف و وحدت و همبستگی با کارگران رسمی و هوشیاری در مبارزه و شناخت از ترفندهای کارفرما و نهادهای قدرت و همچنین تلاش برای ایجاد صندوق همیاری (کمک به کارگران اعتصابی و خانوادههای آسیب پذیر)، ضرورتی مبرم در استمرار این مبارزه می باشد. ما از همه کارگران، بازنشستگان، معلمان، دانشجویان، روشنفکران، هنرمندان، خبرنگاران و از همه زنان و مردان زحمتکش و شرافتمند جامعه می خواهیم از این حرکت کارگری حق طلبانه پشتیبانی کنند و کارگران اعتصابی را برای دستیابی به خواست هایشان که خواست همه کارگران است، بی دریغ یاری نمایند.

پرتوان باد سیل خروشان مبارزات کارگران برای دستیابی به حقوق و خواست های بحق شان!
زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران!

امضاها:

۱- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

۲- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۳- گروه اتحاد بازنشستگان

۴- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

۵- کانون صنفی فرهنگیان اسلامشهر

۶- اتحاد بازنشستگان

۷- تشکلهای کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز

۸- انجمن صنفی فرهنگیان کردستان (سقز و زیویه)

۹- کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل های کارگری

۱۰- کانون صنفی فرهنگیان گیلان

۱۱- کانون صنفی معلمان تهران

۶/ تیر / ۱۴۰۰

=====

***- به کارگران پروژه ای و رسمی صنایع نفت گاز پتروشیمی:**

به شما کارکنان صنعت نفت و کارگران شاغل در پالایشگاه ها که به صورت گسترده در بیش از هفتاد شرکت و با جمعیتی بالغ بر سی هزار نفر دست به اعتصاب زده اید. شما که پرچمدار و پیشقراول موج جدید اعتصابات سراسری هستید. شما که کنار خود حمایت تمام کارگران ایران و جهان، خانواده های دادخواه و جانباختگان اعتراضات آبان و تشکل ها و جمع های کارگری را دارید.

ما "کارگران مستقل شرکت گروه ملی صنعتی فولاد ایران - اهواز" نیز در جسم و جانمان با کارگران اعتصابی و مقاومت گسترده هم طبقه ای ها علیه شرکت های واسطه ای، ظلم دولتی، دستمزد پایین، عدم ثبات شغلی و علیه تمامی اشکال نابرابری طبقاتی یکرنگ و یک دل هستیم.

به همین جهت فرصت را غنیمت می شماریم تا از همزمان خود بخواهیم که با نیروی متحد تلاش کنیم تا به این اعتصابات بپیوندیم. بیایید نشان دهیم که ما وعده و وعید نمی خواهیم و زندگی بهتر را همین امروز طلب می کنیم. آینده ی نامعلوم چیزی عاید ما نخواهد کرد. مبارزه امروز ما فلسفه ساده ای دارد و آن تغییر وضعیت زندگی و جامعه مان است. ما در دوره تاریخی ویژه ای قرار گرفته ایم که جنبش کارگری پیشتاز تمام اعتراضات جامعه شده و کارگران صنعتی و نیروهای مزدی برای نخستین مرتبه در تاریخ ایران در قامت "طبقه" به میدان آمده اند. حرکت سراسری که کارگران صنعت نفت آن را شکل داده اند، همراه با آموزش مبارزه جمعی، چراغ راه آینده ی باقی کارگران و نیروهای مزدبگیر و بیکار نیز هست. به همین دلیل به همکاران عزیز

پیشنهاد می‌دهیم تا در ارتباطات و مکالمات خود درباره کیفیت این اعتصابات گفتگو کنند و مباحث جنبش کارگری و سازماندهی اعتصابات را بیشتر از قبل مطرح سازند.

درد یکی است و درمان نیز.

همه جا از کارگر و بازنشسته و معلم و کارمند و مالباخته و ... از دستمزد زیر خط فقر می‌رنجند، امنیت شغلی ندارند، در شکاف عمیق طبقاتی گرفتارند، حمایت پر قدرت یا پشتیبانی دولتی ندارند و بدون افق و ناامیدانه نفس میکشند. درحالیکه در سرزمینی غنی از منابع حیات و ثروت‌های اجتماعی زندگی میکنیم اما اقلیتی از طماعان و غارتگران کمر به نابودی ما بسته‌اند. چرا از اینهمه ثروت چیزی نصیب خانواده کارگر نمی‌شود؟ اما کارگران نفت در ادامه اعتصاب‌های پرشور اقشار مختلف مردم طی سالهای اخیر دست به حرکت گسترده‌ای زده‌اند که نیازمند همراهی تمام آن‌هایی است که نشان داده‌اند به دنبال حق خود با اعتصاب و اعتراض خواهند رفت. کارگران شریف صنایع نفت شجاعانه برای مطالبات طبقاتی برخاسته‌اند و با نهادهای فاسد سرمایه‌داری در جدال قرار گرفته‌اند. برای به عقب راندن نهادها و قدرت‌های ضدکارگری ضروریست تا همگامی برادران و خواهران خودشان را در میان کارگران و معلمان و کامیون‌داران و بازنشستگان و دانشجویان و ... داشته باشند. تنها در صورت پیوستن به این کمپین جمعی و اعتصاب سراسری با خواست‌ها و مطالبات مشترک طبقه کارگر است که میتوانیم به یک زندگی بهتر و یک جامعه انسانی برسیم.

صدای مستقل کارگران گروه ملی فولاد - هفت تیر ۱۴۰۰

=====

***- بیانیه حمایت معلمان شاغل و بازنشسته از اعتصابات سراسری کارگران شرکت نفت و پتروشیمی:**

از اعتصابات گسترده سراسری کارگران شرکت نفت حمایت می‌کنیم.

بنابر فرخوان‌های کارگران غیررسمی شرکت نفت و پتروشیمی دامنه اعتصابات کارگران وسیعتر شده است و بصورت اعتصابات سراسری در جریان است. سالهاست کارگران زحمتکش اعتراضات خود را مبنی بر کمی دستمزد که معیشت خانواده‌های آنها را در این شرایط بد اقتصادی با بحران روبرو ساخته است، بصورت مسالمت آمیز و به دور از خشونت در قالب تجمع، تحصن و ارائه طومارهای ناراضی‌تی به گوش مقامات و حاکمیت رسانده‌اند، اما کارگران هیچگاه با پاسخ مناسب روبرو نشده‌اند و به جای توجه به وضعیت معیشتی آنان متاسفانه بارها مورد سرکوب قرار گرفته‌اند، اخیرا کارگران ستم‌دیده که امیدی به امنیت شغلی خود ندارند در کمپینی تحت عنوان بیست_ده (۱۰ - ۲۰) اقدام به اعتصاب سراسری نموده‌اند.

آنچه امروز کارگران غیررسمی شرکت نفت را ناگزیر به اعتصاب سراسری و گسترده نموده است، پایین بودن سطح دستمزدها، عدم امنیت شغلی پایدار، عدم آموزش رایگان برای فرزندان و کودکان، نبود خدمات بهداشتی مناسب و رایگان، افزایش لحظه‌ای قیمت نیازمندیها، بی بهره بودن از پوشش‌های بیمه‌ای کارآمد و زندگی زیر خط فقر می‌باشد. آنها خواهان ده روز مرخصی پس از بیست روز کار طاقت‌فرسا هستند حقی که از آنها گرفته شده‌است.

در همین راستا کارگران رسمی شرکت نفت نیز ضمن حمایت از خواسته‌های مشترک همه کارگران اعلام کرده‌اند در صورت عدم پاسخ مناسب به مطالباتشان در روزهای آتی به جمع کارگران اعتصابی خواهند پیوست.

وضعیت امروز کارگران و تمام زحمتکش‌شان نتیجه اعمال سیاست‌های ارزان‌سازی نیروی کار و خصوصی‌سازی است که در آن شرکت‌های پیمانکاری بیشترین سود را می‌برند و فقر و فلاکت را به اکثریت جامعه تحمیل می‌کنند سیاست‌هایی که فراتر از کارگران کارخانه‌ها، تبعیض و ستم بر نیروهای کار آموزشی و درمانی و حوزه خدمات را تحمیل نموده است.

ما جمعی از جامعه بزرگ معلمان شاغل و بازنشسته حمایت قاطعانه خود را از اعتصابات سراسری کارگران شرکت نفت و پتروشیمی اعلام می‌کنیم. بهره‌مندی از دستمزد مناسب، معیشت مناسب، آموزش رایگان و باکیفیت کودکان، فراهم نمودن امکانات بهداشتی مناسب در محیط کار و مطالبات کمپین بیست_ده که جزئیات آن در کمپین از سوی کارگران مشخص شده را حق مسلم کارگران معترض میدانیم و باور داریم دفاع از حقوق قانونی و انسانی کارگران شریف و زحمتکش یک وظیفه عمومی است و به تمام اقشار اجتماعی برای همبستگی و حمایت از کارگران فراخوان می‌دهیم بی‌شک راه موفقیت و پیروزی در اتحاد و همبستگی جمعی است.

جمعی از معلمان شاغل و بازنشسته کشور
سوم تیرماه هزار و چهارصد
=====

***- اعلام همبستگی کارگران بازنشسته با کارگران اعتصابی:**

کارگران آزاده و مبارز نفت، گاز و پتروشیمی، اقدام به گسستن زنجیر های اسارت و فقر مطلق و بردگی کرده اند.

دوران اسارت بار کار طاقت فرسا و در شرایط دهشتناک و زندگی در فقر مطلق، بی حقوقی، شرایطی که اکثریت عظیم تولید کنندگان، برده وار و در بدترین شرایط محیطی همراه با فقدان ایمنی کار، صبح تا شب کار کرده و عرق بریزند تا عده ای رانت خوار، سرمایه داران و پیمانکاران و اقا زاده ها و بخش های عظیم از دولتمردان و حاکمان، در مجلل ترین مکان ها و امکانات و زندگی به سر برده، که حتی قادر به محاسبه میزان ثروت و دارائی های کلان بادآورده و منشأ آنها نیستند، این دوران تبعیض ها و تضادهای ضد بشری در حال به پایان رسیدن است.

کارگران تنها سهم خود از ثروت تولیدی اجتماعی را می خواهند. نظامی که در آن عده ای خود و خانواده هایشان به حداقل ها و نان خشک قناعت کرده و با فقر و نداری، بی خانمانی، بی آیدگی، بیماری و فقر درمان و بهداشت، بیکاری های ادواری با حداقل حقوق و فقدان بیمه مکفی بسر می برند و همه حاصل زندگی آنان نصیب جماعتی انگشت شمار می شود، دوام نخواهد داشت و عاقبت حق طلبی و سهم خواهی کارگران و مردم تحت ستم، ساز و کار وضعیت کنونی را دگرگون خواهد کرد. ما کارگران و بازنشستگان به آنان می گوئیم که دوران آقایی و سروری خود خوانده شما بسر آمده است. با این **اعتراض، مقاومت و همبستگی سراسری دورانی دیگر رقم خواهد خورد.** ما کارگران با احتساب شرایط کار و اقشار حقوق بگیر مشابه خود، نزدیک به 20 میلیون نفر و با احتساب خانواده های خود حدود 65 میلیون جمعیت کشور را تشکیل می دهیم. لذا فقط نیاز به اتحاد و همبستگی سراسری داریم. ما می دانیم که راهی را که گام گذاشته اید در یک شیب تند سر بالا و در گردنه های آن با قوای غارتگران و سارقان دستمزد و زندگی خود قرار داریم، یعنی **کسب حقمان از ثروت اجتماعی** گردنه ای پر خطر است که تنها با شجاعت و شهامت و بی پروایی، می توانیم پشت سر گذاشته و به حقوقمان دست یابیم. هر گونه تزلزل، لغزش، سستی، دو دلی، به قعر دره فقر پرتاب خواهیم شد که تا عمر داریم خود و خانواده هایمان از آن خلاصی نخواهیم داشت. هیچ فردی از کارگران نباید با تزلزل و دو دلی باعث بخاک نشستن زندگی دیگر کارگران و هم طبقه ای هایش شود. لذا باید تا کسب کامل حقوق خود، متحد و همبسته باشند. اگر این یکبار را در برزخ زندگی واقعی، شرافتمندانه و قهرمانانه دست پنجه نرم کنیم دیگر از اینکه هر روز و هر ساعت و دقیقه بی آیدگی و نیستی و مرگ در فقر را بچشم ببینیم در امان خواهیم بود.

همگی می دانیم که موفقیت برای گذر از این مهلکه و گردنه تنها به **همبستگی، اتحاد و تشکل سراسری مان بستگی داشته، همچنین** به حمایت همه طبقات اجتماعی که درد و رنج مشترک ما را با خود حمل می کنند نیاز دارد. به لشکر غارتگران یادآوری می کنیم، که انسانیم و مثل هر انسان دیگر حق زندگی در رفاه، آسایش، درمان و بهداشت و تحصیل رایگان، سر پناه استاندارد برای خانواده خود می خواهیم. اگر نمی توانید توزیع ثروت اجتماعی

را متعادل کنید و می دانیم که این ثروت حاصل کار کارگران و امکانات و منابع طبیعی زمین است همه آنرا بدست خودمان بسپارید، متعهد می شویم که آنرا عادلانه برای آحاد مردم جامعه تقسیم کنیم و هیچگاه خود سهمی بیش از بقیه اقدار و طبقات و حاصل دسترنج مان، طلب نکنیم. ما طبقه کار و زحمت با واقعیات و حقایق ناهنجار، زحمت و سخت امروزین و در واقع تراژدی مرگ و زندگی سر و کار داریم. با عمل و حمایت واقعی همه زحمتکشان، همبستگی در روی زمین و کشاکش در مبارزه طبقاتی جاری روبرو هستیم، ما کارگران بازنشسته نیرویی واقعی هستیم، برای کسب مطالبات، از صرف شعار های کلی و یا حمایت از راه دور گذر کرده و می بایست، در عمل از هم طبقه ای های خود حمایت کنیم. بدین جهت که در یک دوراهی و تنگنای موفقیت/ شکست و گذر زندگی از خط فقر بیش از ۶۰ میلیون انسان مواجه ایم، یا از این مرحله گذر نموده و یا تا نهایت عمر، خود و فرزندان در شرایط و زنجیر های اسارت بار بسر می برند.

ما بازنشستگان باید آماده حمایت سراسری از شمال تا جنوب و غرب تا شرق از هم طبقه ای ها و فرزندانمان شویم. نباید آنها را در این کارزار برای یک زندگی انسانی که درد و رنج خود ما هم هست تنها بگذاریم. باید در صورت ضرورت به میدان بیاییم. این وظیفه انسانی و همبستگی ماست. **افزایش سهم طبقه کار و زحمت بنفع همه کارگران و از جمله ما بازنشستگان است.** باید هم طبقه ای هایمان را در این بسیار حساس، که سرنوشت کل طبقه کار و زحمت رقم می خورد، آنان را کاملا یاری کنیم.

به ترتیب حروف الفباء

اتحاد بازنشستگان ایران

کانون گفتگوی بازنشستگان تأمین اجتماعی

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری ایران

=====

***- پیام همبستگی رانندگان حمل و نقلنجاهه ای از کارگران پیمانی صنایع نفت و**

پتروشیمی:

به نام دوست که هرچه هست از اوست

دوستان و همکاران عزیز

رانندگان زحمتکش و کامیونداران شریف

اعتصاب سراسری کارگران پیمانی صنایع نفت و پتروشیمی در اعتراض به دستمزد پایین و شرایط سخت و طاقت فرسای کاری معیشتی، از روز ۲۹ خرداد آغاز شده و روزانه در حال گسترش است.

این اعتصاب در ادامه سلسله اعتراضات اقشار زحمتکش جامعه صورت گرفته و علیه فساد سیستماتیک و چپاول و به هدر دادن سرمایه های عمومی کشور و فقر و تورم و بیکاری ناشی از آن است.

ما رانندگان حمل و نقل جاده ضمن حمایت از تمامی خواسته های برحق کارگران پیمانی از

کارگران رسمی نیز درخواست مشارکت در این اعتصاب را داریم چراکه همگی یک درد مشترک دارند و همینجا نیز اعلام میکنیم در راستای حمایت از این حرکت اعتراضی اگر به مطالبات این کارگران شریف و زحمتکش رسیدگی نشود و خواسته های برحق آنها برآورده نگردد، ما رانندگان نیز در سراسر کشور به این اعتصاب خواهیم پیوست.

اتحادیه تشکل های کامیونداران و رانندگان سراسر ایران

۱۰ تیر ۱۴۰۰

=====

***- گسترش اعتصابات سراسری کارگران و موج پیوستن کارگران بیشتر به «کمپین ۱۴۰۰»**

با اعلام اعتصاب سراسری از طرف کارگران و کارکنان صنعت نفت و گاز و پتروشیمی کشور، کارگران بسیاری به این اعتصاب پیوستند. اعتصاب کارگران که به «کمپین ۱۴۰۰» نامگذاری شده است، همچنان مورد توجه کارگران محروم زیادی قرار گرفته است. کارگران و کارکنان زیادی که در صنایع نفت و گاز و پتروشیمی فعال هستند، در شرکت‌ها و شهرهای مختلفی به این اعتصاب پیوسته‌اند.

حمایت از «کمپین ۱۴۰۰» همچنان ادامه دارد و موج بیشتری از پیوستن کارگران اعتصابی به این کمپین ادامه دارد. روز پنجشنبه ۳ تیرماه ۱۴۰۰، کارگران شرکت‌های زیر نیز دست از کار کشیده و به این کمپین اعتصابی پیوستند:

- ۱- شروع اعتصاب نیروهای کنسرسیوم پروژه بید بلند خلیج فارس در بهبهان
- ۲- اعلام اعتصاب کارگران شرکت پتروشیمی دی‌پلیمر در عسلویه
- ۳- اعلام اعتصاب کارگران شرکت‌های جهان پارس و ایکو در پروژه نفتی سروک واقع در میدان نفتی آذر
- ۴- اعتصاب کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی ارومیه
- ۵- شروع اعتصاب کارگران ارتباط فجر
- ۶- شروع اعتصاب کارگران شرکت ساز و فرافن قشم
- ۷- شروع اعتصاب کارگران پروژه‌ای بید بلند ۲ ماهشهر
- ۸- اعلام اعتصاب شرکت فولاد بوتیا کرمان
- ۹- شروع اعتصاب کارگران بخش برق و ابزار دقیق بهین پالایش قشم
- ۱۰- کارگران سازه شرکت جهان پارس نیز از روز دوم تیرماه به این اعتصاب سراسری پیوستند.

کارگران پیمانکاری پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌ها، از سال گذشته همواره خواستار رسیدگی به مشکلاتشان بوده‌اند. اما تاکنون هیچ‌گونه رسیدگی به مشکلات آنها نشده و هیچ مسئولی نیز حاضر به پاسخگویی به آنان نبوده است. این کارگران، خواهان آن هستند که استخدام رسمی شوند. علاوه بر آن، خواستار افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی هستند. اما تاکنون نه تنها به خواسته آنها توجهی نشده که حتی با سرکوب و تهدید از طرف حراست‌های شرکت‌هایشان مواجه شده‌اند.

پنجشنبه ۳ تیر ۱۴۰۰

=====

***- اعتصاب پرشور و پر قدرت در حال گسترش:**

بازهم کارگران چند پالایشگاه، پتروشیمی و نیروگاه به کمپین ۱۴۰۰ و خیل عظیم همکاران اعتصاب کننده خود پیوستند تا یک صدا پای احقاق حقوق بایستند:

- کارگران پیمانی نیروگاه سیکل ترکیبی ارومیه
- کارگران پیمانی پتروشیمی فجر
- کارگران پیمانی فاز ۲ پالایشگاه آبادان
- کارگران پیمانی شرکت ایکو از پروژه نفتی سروک واقع در میدان نفتی آذر
- کارگران پیمانی شرکت دریا ساحل میدان نفتی جفیر
- کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی جهرم

=====

***- اعتصاب کارگران پیمانکاری شرکت سازه فرافن قشم:**

روز پنجشنبه سوم تیر کارگران پیمانکاری شرکت سازه فرافن قشم به اعتصاب سراسری کارگران نفت پیوستند. کارگران پیمانکاری پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌ها با خواست افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب سراسری زده‌اند.

=====

***- اعتصاب کارگران فاز ۲ پالایشگاه آبادان:**

روز پنجشنبه سوم تیرماه کارگران پیمانکاری فاز ۲ پالایشگاه آبادان به اعتصاب سراسری کارگران نفت پیوستند. کارگران پیمانکاری پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌ها با خواست افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب سراسری زده‌اند. سوم تیرماه ۱۴۰۰

=====

***- کارگران پروژه نفتی سروک دست از کار کشیدند:**

کارگران شرکت جهان پارس و ایکو، فعال در پروژه نفتی سروک واقع در میدان نفتی آذر، به اعتصابات سراسری پیوستند و دست از کار کشیدند

=====

***- اعتصاب کارگران بخش برق و ابزار دقیق بهین پالایش قشم:**

روز پنجشنبه سوم تیرماه کارگران بهش برق و ابزار دقیق بهین پالایش قشم به اعتصاب سراسری کارگران پروژه‌ای و پیمانکاری پیوستند.

=====

روز چهارشنبه دوم تیرماه کارگران پروژه‌ای سازه جهان پارس به اعتصاب سراسری کارگران صنایع نفت و گاز پیوستند.

=====

چهارشنبه ۲ تیرماه - دست کشیدن نیروهای کنسرسیوم پروژه بیدلند خلیج فارس بهبهان و پیوستن به کمپین سراسری

=====

***- اعتصاب هزاران کارگر پتروشیمی بوشهر:**

با شروع اعتصابات سراسری، تا کنون بیش از ۱۰۰۰ کارگر جوشکاری مخازن کروی پتروشیمی بوشهر و شرکت ماشین سازی اراک دست به اعتصاب زدند و محل کار خود را ترک کردند. افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی، از جمله خواسته‌های کارگران پیمانی پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌ها است که در پی عدم تحقق آن‌ها، دست به اعتصابات سراسری زده‌اند.

=====

***- دور جدید اعتصاب کارگران پیمانی و پروژه‌ای صنعت نفت:**

همزمان با دور جدید اعتصاب کارگران پیمانی و پروژه‌ای صنعت نفت، گاز و پتروشیمی و نیز نیروگاه‌ها در مناطق جنوبی ایران و همچنین تهران، هفتصد کارگر پروژه‌ای پالایشگاه نفت تهران به صورت فله‌ای اخراج شدند. این اعتصاب که از روز شنبه ۲۹ خرداد آغاز شده بود، روز سه‌شنبه یکم تیرماه گسترش یافت و دامنه آن از خوزستان و عسلویه و... به تهران هم رسید.

این اعتصاب دومین مورد از اعتراض‌های کارگری در صنعت نفت، گاز و پتروشیمی در کمتر از یک سال اخیر از مرداد ۱۳۹۹ است. اعتصاب در شرایطی شکل گرفت که در دهه‌های اخیر، به دلیل نبود تشکل سراسری، اعتراض‌ها و اعتصابات کارگری در صنعت نفت، گاز و پتروشیمی پراکنده بود و حداکثر در یک منطقه روی می‌داد، مثل اعتصاب در شرکت‌های

پتروشیمی ماهشهر. اما دو اعتصاب کارگری در این صنعت در مرداد سال ۹۹ و امسال، گستره جغرافیایی وسیعی را در بر گرفته است.

=====

***- اعتصابات سراسری کارگران شرکت نفت با قدرت ادامه دارد :**

روز دوم تیرماه ، علاوه بر کارگران شرکت‌های ماهشهر، پتونیا فاز ۲۲ و ۲۴، فاز دو آبادان (شرکت‌های سکاف، اریادژ و اکسیر) اصفهان، کارگران شرکت‌های زیر هم به اعتصابی که «کمپین ۲۰ - ۱۰» نام گرفته پیوستند:

کارگران پالایشگاه آدیش (شرکت مبین صنعت)

کارگران شرکت برق و ابزار دقیق ILC تنک

کارگران پتروشیمی دماوند (شرکت نفت ستاره)

کارگران مخازن نفتی کوه مبارک شهرستان جاسک

امروز علاوه بر کارگران پیمانکاری نفت، کارگران مستمر فاز ۹ و ۱۰ پارس جنوبی نیز به اعتصاب پیوستند.

=====

***- اعتصاب کارگران پیمانکاری شرکت فولاد بوتیا در کرمان:**

روز پنجشنبه سوم تیرماه کارگران پیمانکاری فولاد بوتیا در کرمان به اعتصاب سراسری کارگران نفت پیوستند.

=====

***- پیوستن کارگران شرکت دی پلیمر شاغل در صنایع پتروشیمی‌های عسلویه به**

اعتصاب سراسری:

کارگران پیمانکاری پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌ها با خواست افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب سراسری زده‌اند.

۳ تیر کارگران شرکت دی پلیمر شاغل در صنایع پتروشیمی‌های عسلویه نیز به اعتصابات

کارگران نفتی سراسر کشور پیوستند

کارگران پیمانکاری پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌ها با خواست افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب سراسری زده‌اند.

=====

***- موج جدید پیوستن نفتگران پالایشگاه‌های کشور به اعتصاب سراسری (کمپین**

۱۴۰۰):

کارگران شرکت فولاد بوتیا کرمان

کارگران سازه شرکت جهان پارس

نیروهای کنسرسیوم پروژه بیدبلند خلیج فارس بهبهان به اعتصاب پیوستند

۳ تیرماه ۱۴۰۰

=====

***- پیوستن کارگران پتروشیمی بیدبلند بهبهان به اعتصاب سراسری:**

پیوستن کارگران شرکت آسان زلال در پتروشیمی بیدبلند بهبهان به اعتصابات سراسری کارگران نفت

«چهار نفر هم بودیم، به احترام همه‌ی بچه‌ها کمپین ما هم آغاز شد.»

=====

***- ما اعتصاب می کنیم - بسکه دروغ شنیدیم:**

اعتصاب سراسری کارگران پیمانی و قراردادی صنعت نفت و پتروشیمی هم اکنون بین کارگران شرکت ریتون، شرکت سینا پالایش جزیره قشم، کارگران پیمانی فاز چهارده عسلویه، کارکنان شرکت سیدوما در فاز سیزده عسلویه و شرکت ای جی سی در پالایشگاه آبادان، کارگران پیمانی و پروژه ای فاز سیزده کنگان و پالایشگاه نفت تهران، کارگران قراردادی شرکت پتروشیمی دنا، کارگران قراردادی پالایشگاه بیدبلند، کارگران پتروشیمی گچساران، کارگران پتروشیمی صدف، کارگران اوورها پالایشگاه تهران، کارگران شرکت کیهان پارس شاغل در پالایشگاه اصفهان، کارکنان رسمی نفت پالایشگاه آبادان، کارگران شرکت پتروساز شاغل در شرکت نفت بندرعباس، کارگران شرکت مبین صنعت شاغل در پتروپالایش آدیش، کارگران شرکت رازان شاغل در پالایشگاه آدیش، کارکنان نیروگاه رامین در شهر اهواز و کارگران پتروشیمی دماوند جریان دارد!

=====

***- اخراج ۷۰۰ کارگر!**

در روز اول تیر پالایشگاه نفت تهران ۷۰۰ تن از کارگران قراردادی را که به «کمپین ۱۴۰۰» پیوسته و اعتصاب کرده بودند را از کار اخراج نمودند. این اعتصابات از هفته پیش شروع شده و گسترش قابل توجهی یافته است. هرچند که مسئولین مربوطه سعی نموده‌اند با انواع ترفندها و تهدیدها جلوی گسترش آنها بگیرند. اما «کمپین ۱۴۰۰» تاکنون از طرف کارگران مورد استقبال قرار گرفته و همچنان رو به گسترش است.

مسئولین پالایشگاه تهران در واکنش به اعتصاب کارگران بخش "اوورها" این پالایشگاه، فرمهای تسویه‌ای را برای قطع همکاری و اخراج این کارگران بین آنها توزیع کرده‌اند. کارگران این پالایشگاه خواستار افزایش حقوق و برآورده شدن برخی دیگر از مطالبات خود بودند. کارفرمای پالایشگاه با این کار قصد دارد تا کارگران را وادار به پایان اعتصاب نماید. اما کارگران اعتصابی با اتحاد خود می‌توانند به خواسته و مطالبات خود تحقق بخشند.

«از ما حمایت کنید»

استفاده از حربه اخراج در مقابل ۷۰۰ کارگر اعتصابی پالایشگاه تهران!

سه شنبه ۱ تیرماه ۱۴۰۰

کارگران پالایشگاه تهران در اعتراض به حقوق‌های حداقلی و پایین خود دست به اعتصاب زدند در جواب اعتراض به حق ما جواب مسولین: اخراج!!
«برگه اخراج در دست ۷۰۰ کارگر پالایشگاه تهران»

=====

***- اعتصاب سراسری ۱۴۰۰ کارگران پروژه‌های صنایع نفت، گاز و نیروگاهی:**

سازماندهی یک اعتصاب سراسری برای دومین سال متوالی در یکی از بی‌ثبات‌ترین، پراکنده‌ترین و ناامن‌ترین بخش‌های طبقه کارگر ایران قطعاً یکی از نقاط درخشان جنبش کارگری در سال‌های اخیر بوده. سرعت پیوستن واحدهای پتروشیمی-نیروگاهی به اعتصاب سراسری امسال، به نسبت پارسال جهش قابل ملاحظه‌ای پیدا کرده که قطعاً از دستاوردهای اعتصاب سال گذشته است. اعتصابی که اهمیتش نه فقط در متحدکردن هزاران کارگر:

۱- در جغرافیای پراکنده کشور (شمال تا جنوب: تهران تا بوشهر)

۲- در یکی از امنیتی‌ترین و سنگین‌ترین صنایع مادر کشور

۳- در کاری ماهیتاً موقت و بی‌ثبات،

بلکه در عین حال در متحد کردن کارگرانی با ده‌ها کارفرما و پیمانکار مختلف است.

سلاح «پیمانکاری» در دهه‌های اخیر از مهم‌ترین ابزارهای دولت و سرمایه‌داران بزرگ برای تجزیه کردن طبقه کارگر بوده است و به تبعش تا سال‌های متوالی این اسطوره در اذهان جا

افتاده بود که پیوند کارگرانی با کارفرماهای مختلف به یکدیگر اگر ناممکن نباشد، در شرایط استبدادی نزدیک به محال است. دو سال اعتصاب سراسری کارگران پروژه‌های صنایع نفت و گاز و نیروگاهی نشان داد که این امر نه فقط ناممکن نیست بلکه با ابزارهای جدید و ترکیب وجه مخفی و علنی سازماندهی، اتفاقاً با به حداقل رساندن هزینه‌های سرکوب انجام‌پذیر است. ابتکار عملی که تعدادی از کارگران و پیمانکاران کوچک (عموماً با سوابق کارگری) در حوزه جوشکاری و پایپینگ در طول سال‌های گذشته و به دور از هیاهوی رسانه‌ای برای پیوند زدن این کارگران پراکنده و منطقه‌ای به یکدیگر کردند (از طریق شناسایی و هماهنگی گروه‌های کاریابی پروژه‌ای و گروه‌های آموزش فنی-حرفه‌ای پروژه‌ای و غیره) قطعاً ادای سهم غیرقابل انکاری در این زمینه بوده است. تلاشی که گرچه در ابتدا و در سال‌های اولیه فقط خود را در شکل نامه‌نگاری قانونی و جمع‌آوری طومار نشان می‌داد، اما از سال گذشته قدم به حوزه جدیدی گذاشت که هدفش اتصال اعتصابات مقطعی موجود ولی پراکنده به یکدیگر و در یک زمان و با مطالبه واحد بوده است.

بیست-ده: مُزد در ازای کار کمتر

در ارزیابی از اعتصاب سراسری مردادماه سال ۹۹ کارگران پروژه‌ای، شرح دادیم که چرا اعتصابی که متحدانه شروع شد، به دلیل ماهیت کار پروژه‌ای-پیمانکاری و از آنجایی که افق و هدفش افزایش مُزدی بود و کارگران را به سمت پروسه چانه‌زنی با پیمانکاران پراکنده‌شان هدایت می‌کرد، نمی‌توانست با یک دستاورد همگون و همزمان پایان یابد. اما همان ارگان‌های سازماندهی اعتصاب پارسال، امسال علاوه بر طرح افزایش مُزد سالانه، تأکید ویژه‌ای بر خواست «کاهش زمان کار» کرده‌اند. در حالت کنونی، شرایط کار پروژه‌ای ۲۶ روز کار در ازای ۴ روز استراحت است که تازه زمان رفت و آمد بین‌شهری هم در این زمان استراحت لحاظ نشده؛ مطالبه کلیدی امسال تبدیل این زمان کار به ۲۰ روز کار و ۱۰ روز استراحت است. طرح چنین مطالبه‌ای اگر به سرانجام برسد، امکان کسب یک دستاورد نسبتاً پایدار را برای تمام بخش‌های اعتصابی- فارغ از نام پیمانکاران- فراهم می‌کند. چنین دستاوردی قطعاً ماندگارتر از افزایش مُزدی است که همیشه با یک فاصله نجومی از تورم عقب‌تر حرکت می‌کند و در عرض چندماه اثری از آن نمی‌ماند.

اتحاد در اعتصاب، نافی حق سازماندهی موازی نیست!

راه‌اندازی یک اعتصاب سراسری بدون وجود ارگان مرکزی سازماندهی ناممکن است. با این حال وجود مرکزیت همان قدر که می‌تواند به انسجام در عمل و اتحاد در طرح مطالبات منجر شود، به همان نسبت هم مخاطرات و محدودیت‌های جدی را می‌تواند متحمل یک مبارزه کارگری کند؛ خصوصاً که چنین مرکزیتی نامنتخب باشد یا درگیر توهمات غلیظی به قانون‌گرایی. در سال گذشته توضیح دادیم سیاست این مرکزیت برای برخورد قهری و سانسور کارگرانی که دست به سازماندهی تجمعات موازی در محل سکونت خود می‌کردند، نه فقط کمکی به تقویت اتحاد کارگران نکرد بلکه باعث اختلاف‌اندازی‌های غیرضروری در میان صفوف کارگران شد. توصیه به کارگران به عدم سر دادن شعار یا سازماندهی گُنش اعتراضی (به جز ترک محل کار) مادامی‌که صرفاً در حد پیشنهاد باقی بماند، جزوی از گفتگویی است که تصمیم بر سر آن به اراده بدنه کارگری موکول می‌شود. اما وقتی به سانسور و حذف و ایستادن کارگر در مقابل کارگر و پلیسی کردن فضا به اسم «عدم ایجاد حساسیت امنیتی» منجر شود، باید بی‌چون و چرا آن را طرد و نقد کرد. بدنه کارگری تنها موتور محرکه یک اعتصاب است و هیچ مرکزیتی در مقام سلب حق ابراز بیان و گُنش این بدنه کارگری نیست. عناصر همبستگی و ضدهمبستگی در صنعت نفت؛ رأس هرم در برابر کف هرم انتخاب ابتدای تیرماه امسال به عنوان زمان اعتصاب کارگران پروژه‌ای و همزمانی آن با برنامه اعتراض سراسری کارگران رسمی نفت (در روز ۹ تیر) -خواه آگاهانه و در جهت تقویت همبستگی کارگران نفت بوده باشد، خواه بر حسب اتفاق- در هر صورت قطعاً به مبارزه هر دوی آن‌ها کمک خواهد کرد.

اگر کارگران شاغل در صنایع نفت و گاز و پتروشیمی را به لحاظ ثبات و امنیت کاری در یک نمودار سلسله مراتبی قرار دهیم با هرمی طرف هستیم که در کف آن کارگران پیمانکاری (پروژه‌ای) قرار دارند و در رأس آن کارگران رسمی نفت (شکل زیر).

کارگران رسمی ۶۴ هزار نفر **کارگران قرارداد معین ۸۵۰ نفر** **کارگران قرارداد موقت ۳۴ هزار نفر** **کارگران پیمانکاری - مستمر و پیمانکاری پروژه ای ۱۰۶ هزار نفر**

اقدام دولت به این نوع هرمنساز از مناسبات کارگری البته فقط مختص به نفت نیست و دهه هاست که با اهرم‌هایی مثل تنوع قراردادهای و تبعیض در توزیع امتیازها و مزایا و برون‌سپاری، مشابه این وضعیت در تمام بخش‌های اقتصاد پیاده شده است. بنا به تجربه بی‌ثبات‌ترین کارگران معمولاً ناتوان‌ترین در ایجاد یک سازماندهی پایدار کارگری بوده‌اند؛ به همین خاطر در بسیاری از موارد مطالبات آنان اتفاقاً از زبان کارگرانی بیان می‌شود که به لحاظ شغلی ثبات و امنیت بیشتری دارند.

نمونه مترفی و الهام‌بخش این گفته، مبارزهٔ معلمان در ایران است. دولت، معلمان را با انواع قراردادهای از جمله رسمی، موقت، خرید خدمتی، پیمانی و... از همدیگر پراکنده و متفرق کرده بود. اما با دخالت الهام‌بخش فعالان پیشرو، این بخش‌های پراکنده به یکدیگر پیوند خوردند و حتی در تشکلهایی که واضحاً بنیانگذاران‌شان معلمان رسمی بودند، به ابتکار و اصرار خود آن‌ها این مرزهای تصنعی درنور دیده شد و معلمان غیررسمی نه فقط درون این تشکلهای فعال شدند، بلکه در مقام سازماندهی آن نیز قرار گرفتند. امروز با وجود تنوع تشکلهای مستقل و گرایش‌های درون جنبش معلمان، اما کمتر بیانیهای می‌توان سراغ گرفت که مهر تشکلهای مستقل صنفی معلمان برپای آن باشد، اما در جایی از آن به بی‌ثبات‌سازی نسل جدید معلمان از طریق قراردادهای موقت و پیمانی اشاره نشود. این یک نمونه عالی همبستگی طبقاتی است که باید در جنبش کارگری الگو کرد.

با این حال در صنعت نفت وضع بدین منوال نیست و دولت با استفاده از تبعیضات و ایجاد رقابت‌های کاذب چندلایه، تخم تفرقه و اختلاف را در میان کارگران نفت کاشته. به همین دلیل نگاه بسیار بدبینانه و شکاکانه‌ای در میان کارگران غیررسمی نفت نسبت به کارگران رسمی وجود دارد. پایهٔ مادی این نگاه بدبینانه شکاف غیرقابل انکار مالی و مصونیت شغلی بین این دو گروه است. اما دلیلی مهم‌تری هم در کار است. امتناع کارگران رسمی نفت از ابراز حمایت نسبت به همکاران غیررسمی خود و وضعیت هولناکی که بر آنان (خصوصاً لایه‌های زیرین یعنی کارگران پیمانی غیردائم) می‌رود، موثرترین فاکتور در ایجاد تثبیت این نفاق و افتراق است.

اعتصاب خیابانی ماه گذشتهٔ کارگران رسمی نفت به کمک نوعی تشکلیابی غیررسمی و مستقل، این امید را در دل برخی زنده کرد که شاید با فصل جدیدی از همبستگی کارگری در صنعت نفت طرف شویم. با این حال موانع مادی و پیچیدگی‌های زیادی در صنعت نفت و بخش رسمی کارگرانش وجود دارد که مانع شکوفایی چنین همبستگی‌ای می‌شود. موانعی که در روزهای آینده مفصل‌تر به تشریح آن باز خواهیم گشت. اما عجالتاً همین حد از اشاره کفایت می‌کند که بیانیۀ عمیقاً ضدکارگری و ناسالم ارگان سازماندهی کارگران رسمی نفت که هرگونه «اعتصاب و توقف کار» کارگران پروژه‌ای را رسماً «تقیح» می‌کند، به خودی خود می‌توان عارضه و نمونه‌ای از این موانع و پیچیدگی‌های کارگران رسمی نفت دانست. به همین سبب هرگونه تقویت گرایش مستقل‌تر درون کارگران رسمی را بدون به رسمیت شناختن این موانع و قدرت نفوذ گرایش‌های امنیتی درون کارگران رسمی نمی‌توان به انجام رساند.

از اعتصاب سراسری تا اعتصاب عمومی

همزمانی چند اعتصاب کارگری با هم در رسته‌های مختلف اقتصادی، به سرعت عده‌ای را دوباره به این نتیجه رسانده که جنبش کارگری اکنون و دفعتاً وارد فاز «اعتصاب سراسری»

شده است. در صورتی که اولاً «اعتصاب سراسری»، جمع عددی اعتصاب‌های پراکنده اقتصادی و نامرتب با هم نیست و زمانی رخ می‌دهد که کارگران بخش‌های مختلف به طور آگاهانه در حمایت از هم دست به اعتصاب بزنند؛ و ثانیاً وقتی جنبش وارد فاز اعتصابات سراسری شود (یعنی بخش‌های مختلف شروع به همبستگی و اعلام حمایت از یکدیگر کنند و به هم بپیوندند)، هنوز با نطفه‌های یک «اعتصاب عمومی» طرفیم و تنها زمانی صراحتاً می‌توانیم از ورود به فاز «اعتصاب عمومی» صحبت کنیم که شعارها و اهداف اعتصابات هم سیاسی شده باشند.

بنابراین ضمن اینکه باید چنین حساسیتی به اعتصابات کارگری را تقویت و انرژی را به سمت هدف «اعتصاب عمومی» هدایت کرد، اما در این برهه که برای اولین بار یک چنین اعتصاب سراسری در بخش صنایع نفت و گاز در جریان است، به جای احکام پیش از موعد باید تمرکز را فوراً بر جلب همبستگی طبقاتی عملی با این اعتصابات گذاشت- اولاً همبستگی سایر بخش‌های جنبش کارگری با اعتصابات نفت و ثانیاً همبستگی بین کارگران رسمی و غیررسمی نفت. اگر اولی می‌تواند با یک اعتصاب کوتاه و چند دقیقه‌ای نمادین عملی شود، مسئولیت دومی تنها بر دوش کارگران رسمی و حمایت از غیررسمی‌ها در اعتراضاتشان است (و نه برعکس).

کمیته عمل سازمانده کارگری - ۲ تیر ۱۴۰۰

=====

***- اگر یک کارگر پیمانی در پتروشیمی عسلویه یا ماهشهر باشید:**

سرخط: اگر یک کارگر پیمانی در یکی از صنایع نفت و گاز باشید، حقوقتان از کارمندان رسمی کمتر است. از بسیاری از خدمات بیمه ای مثل بیمه بازنشستگی محروم هستید. زمان مرخصی هایتان از پیش توسط پیمانکار مشخص شده است، مرخصی‌هایی که به مراتب کمتر از کارمندان رسمی است. و از همه مهمتر، مدت زمان اشتغالتان از پیش توسط کارفرما و پیمانکار مشخص شده است و پس از یک دوره معمولاً یکساله ادامه کار یا بیکار شدنتان صرفاً بستگی به نظر نه حتی کارفرمای اصلی که پیمانکار دارد. قراردادهای پیمانکاری از شمول قانون کار خارج است. پیمانکار در تمام مراحل کار به راحتی می‌تواند از زیر بار بیمه کردنتان شانه خالی کند. می‌تواند محل کارتان را مدام جابجا کند. می‌تواند قرارداد را فسخ کند و در یک کلام می‌تواند حیات شغلی شما را در دست داشته باشد.

تمام عواملی که برشمرده شده باعث می‌شود تا به عنوان یک کارمند یا کارگر پیمانی سطحی از محافظه کاری فردی و درخودماندگی را به منظور حفظ شغل و درآمد خود و خانواده‌تان تجربه کنید که امکان هرگونه اعتراض و مطالبه‌گری را از پیش ناممکن و سلب گشته ببینید. از سوی دیگر چنان فاصله‌ای بین خود با کارمندان و کارگران رسمی و قرارداد معین (چه از منظر تفاوت در حقوق و مزایا چه از نظر گعده‌ها و محیط‌های شغلی متفاوت) حس می‌کنید که هرشکلی از همترازی و همبستگی برای گره زدن مطالبات به یکدیگر در نظر اول خیالی و ناممکن به نظر می‌رسد. حال به تمام این‌ها اضافه کنید که چند ماه کار کرده باشید و همین حقوق‌های اندک زیر خط فقری را هم دریافت نکرده باشید.

مشکلات ما راه حل‌های شماس است

تضاد اصلی درست در این نقطه است که تمام مشکلات رذالت باری که از نظرمان کار پیمانکاری دارد، همان دلایلی است که سرمایه‌گذار و کارفرما و پیمانکار را مجاب می‌کند این شکل از قراردادهای کاری را منعقد کنند و دولت حامی‌شان پشتشان را بگیرد تا از یک طرف هرچه می‌خواهند حقوق کار را نادیده بگیرند و پول روی پول بیاورند و از طرف دیگر در فرایند هم سرنوشت شدن کارگران و کارمندان تحت ستم اختلال ایجاد کرده باشند و اعتراضات کارگری را به تاخیر بیاندازد.

چنین نموده و چنین نیز نخواهد ماند

این دوره از اعتصابات کارگران و کارمندان صنعت نفت و گاز شگفت‌انگیز است. باید هزاران بار به شکل‌گیری اتحاد میان کارگران رسمی و پیمانی درود فرستاد. باید اهمیت شکل‌گیری آگاهی طبقاتی‌ای که رسمی و غیررسمی و پیمانی و قرارداد معین را در دوردست‌ترین و دور از هم‌ترین نقاط کشور صف به صف گرد هم آورده است، درک کرد و صدایشان شد. به یاد

بیاورید اگر در تهران جمعی 50 نفره از اصلاح طلبان در خیابانی جمع شوند و پلاکاردی دست بگیرند، رسانه هایشان تا روزها از آن یک اعتراض تاریخ ساز می سازند و الان خفه شده اند!! هزاران کارگر و کارمند دست از کار کشیده اند و خنده کنان کنار یکدیگر پاهایشان را در وردی پالایشگاه ها و پتروشیمی ها به زمین کوفته اند تا به صفوفشان افزوده شود. بی تشکل. بی سازمان. بی رسانه به اعتبار درد و رنجی مشترک و زنجیره‌هایی که باید گسسته شود. شما کدام سمت تاریخ می ایستید؟

=====

***- در باره آغاز دوباره‌ی اعتصابات سراسری کارگران نفت و پتروشیمی شورای بازنشستگان ایران:**

موج جدید و گسترده مطالبات کارگران شرکت‌های پیمانکاری در حوزه نفت و گاز و پتروشیمی یکبار دیگر صحنه اقتصاد و سیاست ایران را تحت الشعاع قرار داده است. کارگران پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها، نیروگاه‌ها و سکوها‌ی نفتی در ایران، یکی پس از دیگری و در همبستگی با هم دست از کار می‌کشند تا به خواسته‌های خود برسند.

بیش از دو دهه از فرایند استثمارشدید در حوزه اقتصاد اصلی و پایه ایران یعنی نفت و گاز و پتروشیمی می‌گذرد تا جاییکه زندگی معیشتی و اجتماعی کارگران قراردادی این حوزه مهم را غیرقابل تحمل کرده است.

از اواسط دهه ۷۰ سیاست بازار آزاد با رویکرد برون سپاری فعالیت‌هایی که تا آن زمان به ثبات نسبی و امنیت شغلی معروف و شهره بودند، زندگی و موقعیت کارگران را به نابودی کشانده است. شرکت‌های رنگارنگ از پیمانکاران ریز و درشت که با ولع بسیاری با تحمیل بیشترین درجه استثمار و بالاترین نرخ سود و بهره وری به بهشت برینی دست پیدا کردند. رانت و رابطه و باند و رشوه به حوزه فعالیت‌های نفت و گاز و پتروشیمی سرازیر شد و خانواده‌های کارگری، دستخوش تلاطمات ناشی از بی‌ثباتی، پراکندگی و بی‌قدرتی شدند.

این سیاست کلان حکومتی در دوران پسا سرکوب دهه ۶۰، موسوم به دوران سازندگی بر بستر فقدان تشکلات مستقل کارگران، دوران ویرانی و فلاکتی بیسابقه از بهره‌کشی و محرومیت و تبعیض را بر بخش مهمی از طبقه کارگر تحمیل کرده و با تدوین قوانین من‌درآوردی "ویژه اقتصادی" خارج از شمولیت قانون حداقلی کار، و با پشتوانه آشکار نیروهای امنیتی- قضائی، شرایطی از بی‌حقوقی، تبعیض عمیق با همکاران رسمی و بی‌قدرتی محض را به این بخش از کارگران تحمیل کردند.

از اوائل دهه ۹۰ در مناطق جنوبی کشور، کارگران شرکت‌های پیمانکاری (با ماهیت مشاغل دائم و غیر پروژه ای) و عمدتاً در حوزه عملیات تعمیر و نگهداری، علیه تبعیض و علیه شرکت‌های واسطه پیمانکاری، مبارزات گسترده و متحدانه ای برای لغو این شرکت‌ها و عقد قرارداد مستقیم با مراکز وزارت نفت را آغاز کردند تا بالاخره در مقیاس بزرگی موفق شدند با کارفرمایان اصلی وزارت نفت قرارداد مستقیم منعقد و به زندگی معیشتی خود ثبات بهتری بدهند. این یک پیروزی بزرگ در آن دوران بود.

ویژه گی کنونی مطالبات سراسری کارگران شرکت‌های پیمانکاری تحت عنوان کمپین اعتراضی ۱۴۰۰ که تا کنون بیش از ۴۰ مرکز نفتی و موسسات وابسته به این وزارتخانه را در بر گرفته، این ست که بر متن یک فشار معیشتی عمومی، بحران بیکاری، فساد اقتصادی و بی‌پناهی سلامت مردم در مقابل ویروس کرونا و نارضایتی اجتماعی بیسابقه ای که جامعه را به مرز تعیین تکلیف کشانده، صورت گرفته و فضای اقتصادی-سیاسی را تحت تاثیر قراردادده است. محورهای اصلی مطالبات در کمپین ۱۴۰۰: افزایش دستمزد مطابق با هزینه‌های واقعی زندگی، لغو قراردادهای موقت، حذف شرکت‌های پیمانکاری و عقد قراردادهای دائم، رفع تبعیض با همکاران رسمی، برقراری روزهای کار / استراحت (۲۰ روزکار، ۱۰ روزاستراحت در ماه در شرکت‌های پروژه ای)، دریافت بموقع حقوق و مزایا بدون تاخیر، و حق ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری است.

شورای بازنشستگان ایران از خواسته ها و مطالبات بحق و انباشته شده کارگران نفت و گاز و پتروشیمی و موسسات وابسته قویا" حمایت کرده و به صف همبستگی متحدانه کارگری میبندد.

شورای بازنشستگان ایران

=====

***- حرکتی شرافتمندانه از اتحاد و حمایت کارگری اتحاد بازنشستگان:**

اعتصاب ۴ نفره به احترام بچه های پایپینگ «کمپین ۱۴۰۰» پالایشگاه بیدبلند خوزستان! در تداوم موج جدید پیوستن نفتگران پالایشگاههای کشور به اعتصاب سراسری (کمپین ۱۴۰۰):
«چهارنفریم ولی به احترام بچه ها تعطیل کردیم بچه های گروه پایپینگ شرکت نقش جهان، بیدبلند!»!

=====

***- اعتصاب کارگران شرکت کیهان پارس شاغل در پالایشگاه اصفهان:**

روز چهارشنبه دوم تیرماه کارگران شرکت کیهان پارس با پیمانکاری فریدون لیموچی شاغل در پالایشگاه اصفهان به اعتصاب سراسری کارگران نفت پیوستند. کارگران بخشهای دیگر پالایشگاه اصفهان نیز اعلام کرده اند که در روزهای آتی دست از کار میکشند.

=====

***- تجمع اعتراضی کارکنان رسمی نفت پالایشگاه آبادان:**

امروز چهارشنبه دوم تیرماه کارکنان رسمی پالایشگاه آبادان، در اعتراض به نحوه افزایشات و دریافت مالیات مضاعف مقابل درب ورودی پالایشگاه دست به تجمع اعتراضی زدند. با توجه به حکم صادره دیوان در سال گذشته، کارکنان پالایشگاه آبادان علاوه بر کاهشات ۱۴۰۰ ملزم به پرداخت ماهانه ۲ ردیف مالیات شده اند که باعث شده است عملا دریافتی اکثر این کارکنان منفی شود.
کارگران شرکت تهران جنوب نیز امروز چهارشنبه ۲ تیر در ماهشهر به اعتصابات همکاران خود در سراسر کشور پیوستند.

=====

***- اعتصاب کارگران پروژه ای شرکت ای جی سی شاغل در پالایشگاه آبادان در فاز ۲:**

روز اول تیر کارگران پروژه ای شرکت ای جی سی شاغل در پالایشگاه آبادان در فاز ۲ با تحویل ابزار کار دست به اعتصاب زده و محل کار را ترک کردند.
کارگران پیمانی پالایشگاهها، پتروشیمیها و نیروگاه ها با خواست افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب سراسری زده اند.

=====

حمایت کارکنان سکوی گازی SPD17B از همکاران خود در شرکت پایانه های نفتی منطقه خارک

روز جمعه و شنبه کارکنان رسمی عملیاتی نفت در شرکت پایانه های نفتی منطقه خارک دست به اعتصاب زده و از تحویل و پهلوگیری کشتی هایی که قصد بارگیری نفت خام داشتند خودداری کردند.

اعتصاب اختطاری این کارکنان در اعتراض به عدم اصلاح افزایشات عمومی حقوق و عدم بارگذاری استتیت در حقوق خردادماه صورت گرفت. کارکنان سکوی گازی SPD17B نیز با تجمع در این سکو و با در دست داشتن کاغذ نوشته های از اعتصاب همکاران خود در شرکت پایانه ها حمایت کردند.

=====

***- اعتصاب کارگران پیمانی و پروژه های فاز ۱۳ کنگان:**

روز یکم تیر کارگران پیمانی در فاز ۱۳ کنگان و نیروهای پالایشگاه آدیش جنوبی، مخازن کروی و استوانه های پیمانکاری کرمی و شرکت راژان با تحویل ابزار کار دست به اعتصاب زده و محل کار را ترک کردند.

کارگران پیمانی پالایشگاه ها، پتروشیمی ها و نیروگاه ها با خواست افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب سراسری زده اند.

=====

این روزها شاید هیچ خبری در رسانه های رسمی منتشر نشود، ولی اعتصاب کارگران پتروشیمی ها به قسمت حساس رسیده است، اخراج تعدادی از کارگران هم موج تشدید اعتصاب ها شده، آن ها که در بزنگاه های هفت تپه زبانشان را پیشی خورده بود، الان هم دوباره پیشی زبانشان را خورده

.....

***- با اتحادمان دسیسه های پیمانکاران مفتخور علیه اعتصابمان را خنثی میکنیم:**

در حالیکه اعتصابات سراسری ما کارگران نفت با قدرت به جلو میرود، کارفرمایان و پیمانکاران مفتخور مرتبا بدنبال دسیسه گری و توطئه علیه ما هستند. بنا بر خبرها آنها نیز رایزنی های سراسری خود را دارند تا برای عقب زدن اعتصاب ما کارگران هماهنگ کار کنند. ما هم بر سر خواسته هایمان ایستاده ایم. دستمزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد و میزان رده های مختلف مزدی باید بنا بر تخصص کارگر و در هماهنگی با خود کارگران تعیین شود. دستمزدها باید بموقع پرداخت شوند و ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی مطالبه فوری ماست. با این خواسته های کاری میکنیم که دست پیمانکاران کوتاه شود و قوانین ویژه اقتصادی و پادگانی در محیط های کارمان کنار زده شود.

همانطور که در بیانیه دوم اشاره کردیم یک توطئه کارفرمایان اخراج هاست. در برخی مناطق نفتی ما کارگران در محیط کار و خوابگاههایمان باقی مانده ایم تا مستقیما پیگیر مطالباتمان باشیم و اجازه ندهیم که در نبود ما کارفرمایان دسیسه گری کنند و دست به اخراج بزنند. همچنین بتوانیم با همکاران دیگرمان هم نظری و تصمیم گیری جمعی کنیم و هر جا که ممکن و لازم بود برای پیگیری خواسته هایمان تجمعاتی داشته باشیم. اما کارفرمایان با قطع آب و غذا و دسترسی به سرویس برای رفتن به شهر و تهیه نیازهای غذایی مان دارند فشار می آورند که خوابگاهها را تخلیه کنیم. تا بعد در عدم حضور ما برای پیشبرد پروژه هایمان نیروی جدید به کار گیرند. در کنار این سیاست در جاهایی چون اورهال عسلویه به برخی کارگران فشار آورده اند و گفته اند بنا بر قانون شما باید کار ناتمام در پروژه را تمام کنید و بعد به اعتصاب بپیوندید وگرنه باید تسویه حساب کنید و اخراج هستید و به این ترتیب تلاش میکنند این کارگران را ازاعتصاب جدا کنند. کار دیگرشان در مراکز اعتصابی نفتی برگزاری جلسات از سوی مقاماتی از حکومت و امام جمعه ها با کارگران است. از جمله در جاهایی خیر هست که از کارگران خواسته اند که برای گفتگو در مورد مشکلاتشان نمایندگان تعیین کنند و بعد در این جلسات با گفتن اینکه حق شماست اعتصاب کنید و خواستار افزایش حقوقهایتان شوید. این تقصیر دولت نیست که سطح دستمزدها پایین است بلکه پیمانکاران فقط درصد بسیار کوچکی

از پول دریافتی از دولت را به کارگر می‌دهند و باید حقتان را از آنها بگیرید، بطور ضمنی تهدید کرده اند که نباید تجمعی صورت گیرد و اگر تجمع شود موضوع از سطح مطالبه گری فراتر رفته و سیاسی میشود و تاکید اکیدشان بر پرهیز از کنشاندن اعتراض به خیابان بوده است. این خبرها نشانگر قدرت اعتصاب ما کارگران نفت است. جالب است در حالیکه در روزهای آغاز اعتصاب ما کارگران با نبود وسایل نقلیه برای رفتن به خانه‌ها روبرو بودیم و بلیط نایاب بود. امروز اتوبوس‌های بسیاری به مراکز نفتی در رفت و آمد هستند تا کارگران را انتقال دهند که مبادا با باقی ماندن کارگران در محل تجمعات اعتراضی ای شکل گیرد. این اخبار تاکیدی بر حفظ اتحاد و همبستگی سراسری ماست و در عین حال تاکید بر اینست که خواست بازگشت به کار کارگران اخراجی نفت را باید به لیست مطالباتمان اضافه کنیم. باید در مقابل همه این تعرضات متحدانه بایستیم. اخبار توطئه‌گری‌های کارفرمایان را وسیعاً رسانه‌ای کنیم و در برابر هر تعرضی سراسری بایستیم. اگر در جایی همکار ما را تحت عنوان اینکه باید کار خود را در پروژه تمام کند و بعد اعتصاب کند، تهدید به اخراج میکنند، باید پاسخ دوستان این باشد که اعتصاب ما سراسری است و ما به شرط و شروط شما تن نمیدهیم. و اگر اخراجمان کنید با اعتراض چندین هزار کارگر نفت که وارد اعتصاب شده‌اند طرف خواهید بود.

همچنین باید قاطعانه اعلام کنیم که حتی اگر همه ما کارگران ناگزیر شویم که بخاطر نبود آب و برق و تسهیلات زیستی خوابگاهها را ترک و به خانه‌هایمان برگردیم باز جمع خواهیم بود و از طریق گروههای خود در مدیای اجتماعی همچنان برای تصمیم‌گیری جمعی و پیگیری متحدانه مبارزاتمان خواهیم کوشید و اگر تا برج ۵ پاسخ نگیریم، مطمئناً در اشکالی گسترده‌تر اعتراض خود را به جلو خواهیم برد.

آخرین نکته اینک باید کارگر اعتصابی آزاد باشد که در خوابگاه بماند یا محل را ترک و به خانه رود. از همین رو خوابگاهها باید از نظر آب، غذا و سیستم‌های لازم بهداشتی و دستگاههای تهویه هوا و سرمایشی مجهز شوند و امکان اقامت کارگران در خوابگاه‌ها فراهم شود.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

۶ تیر ۱۴۰۰

***- به کارگران پروژه ای و رسمی صنایع نفت گاز پتروشیمی:**

به شما کارکنان صنعت نفت و کارگران شاغل در پالایشگاه‌ها که به صورت گسترده در بیش از هفتاد شرکت و با جمعیتی بالغ بر سی هزار نفر دست به اعتصاب زده‌اید. شما که پرچمدار و پیش‌قراول موج جدید اعتصابات سراسری هستید. شما که کنار خود حمایت تمام کارگران ایران و جهان، خانواده‌های دادخواه و جان‌باختگان اعتراضات آبان و تشکلهای و جمع‌های کارگری را دارید.

ما "کارگران مستقل شرکت گروه ملی صنعتی فولاد ایران - اهواز" نیز در جسم و جانمان با کارگران اعتصابی و مقاومت گسترده هم‌طبقه‌ای‌ها علیه شرکت‌های واسطه‌ای، ظلم دولتی، دستمزد پایین، عدم ثبات شغلی و علیه تمامی اشکال نابرابری طبقاتی یکرنگ و یک دل هستیم.

به همین جهت فرصت را غنیمت می‌شماریم تا از هم‌زمان خود بخوایم که با نیروی متحد تلاش کنیم تا به این اعتصابات بپیوندیم. بیایید نشان دهیم که ما وعده و وعید نمی‌خواهیم و زندگی بهتر را همین امروز طلب می‌کنیم. آینده‌ی نامعلوم چیزی عاید ما نخواهد کرد. مبارزه امروز ما فلسفه ساده‌ای دارد و آن تغییر وضعیت زندگی و جامعه‌مان است. ما در دوره تاریخی ویژه‌ای قرار گرفته‌ایم که جنبش کارگری پیش‌تاز تمام اعتراضات جامعه شده و کارگران صنعتی و نیروهای مزدی برای نخستین مرتبه در تاریخ ایران در قامت "طبقه" به میدان آمده‌اند. حرکت سراسری که کارگران صنعت نفت آن را شکل داده‌اند، همراه با آموزش مبارزه جمعی، چراغ راه آینده‌ی باقی کارگران و نیروهای مزدبگیر و بیکار نیز هست. به همین دلیل به همکاران عزیز

پیشنهاد می‌دهیم تا در ارتباطات و مکالمات خود درباره کیفیت این اعتصابات گفتگو کنند و مباحث جنبش کارگری و سازماندهی اعتصابات را بیشتر از قبل مطرح سازند.

درد یکی است و درمان نیز.

همه جا از کارگر و بازنشسته و معلم و کارمند و مالباخته و ... از دستمزد زیر خط فقر می‌رنجند، امنیت شغلی ندارند، در شکاف عمیق طبقاتی گرفتارند، حمایت پر قدرت یا پشتیبانی دولتی ندارند و بدون افق و ناامیدانه نفس میکشند. درحالیکه در سرزمینی غنی از منابع حیات و ثروت‌های اجتماعی زندگی میکنیم اما اقلیتی از طماعان و غارتگران کمر به نابودی ما بسته‌اند. چرا از اینهمه ثروت چیزی نصیب خانواده کارگر نمی‌شود؟ اما کارگران نفت در ادامه اعتصاب‌های پرشور اقشار مختلف مردم طی سالهای اخیر دست به حرکت گسترده‌ای زده‌اند که نیازمند همراهی تمام آن‌هایی است که نشان داده‌اند به دنبال حق خود با اعتصاب و اعتراض خواهند رفت. کارگران شریف صنایع نفت شجاعانه برای مطالبات طبقاتی برخاسته‌اند و با نهادهای فاسد سرمایه‌داری در جدال قرار گرفته‌اند. برای به عقب راندن نهادها و قدرت‌های ضدکارگری ضروریست تا همگامی برادران و خواهران خودشان را در میان کارگران و معلمان و کامیون‌داران و بازنشستگان و دانشجویان و ... داشته باشند. تنها در صورت پیوستن به این کمپین جمعی و اعتصاب سراسری با خواست‌ها و مطالبات مشترک طبقه کارگر است که میتوانیم به یک زندگی بهتر و یک جامعه انسانی برسیم.

صدای مستقل کارگران گروه ملی فولاد - هفت تیر ۱۴۰۰

=====

***- بیانیه کانون صنفی معلمان تهران در حمایت از مطالبات کارگران پیمانکاری و پروژه‌های صنعت نفت:**

به نام خداوند جان و خرد
به روایت گزارش‌ها و آمار رسمی نهادهای مختلف کشور، جامعه ایران از مسائل مختلف از جمله نابسامانی‌های عمیق اقتصادی رنج می‌برد و فشارهای معیشتی بر اقشار مختلف مردم ایران به سطح بی‌سابقه‌ای رسیده است. مشکلات اقتصادی متعدد، از جمله رکود تورمی ناشی از تحریم‌ها، بیکاری، کاهش ارزش پول ملی و در نتیجه کاهش قدرت خرید مردم بخش‌های زیادی از ملت را زیر خط فقر قرار داده است. در این شرایط وضعیت کارگران به ویژه کارگران روزمزد، پیمانکار و پروژه‌ای اسفناک‌تر است.
تحت تأثیر همین شرایط بخش‌های قابل توجهی از این گروه از کارگران پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌های وابسته به صنعت نفت دست از کار کشیده و خواهان بهبود شرایط کار و افزایش دستمزد خود شده‌اند. کارگرانی که از حداقل‌های زندگی انسانی محرومند، تلاش می‌کنند تا از طریق این اعتصاب و طرح مطالبات مشروع خود، شرایط را برای تداوم زندگی فراهم کنند.

برخی از مطالبات آنان که تاکنون پاسخ مثبتی هم دریافت نکرده است شامل:

افزایش دستمزد ماهانه در سطح خط فقر (۱۲ میلیون تومان)، تغییر نوبت مرخصی به ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی، پرداخت به موقع دستمزدها، کوتاه شدن دست پیمانکاران از صنعت نفت، لغو اخراج کارگران و قوانین برده‌وار مناطق آزاد اقتصادی، پایان دادن به امنیتی‌سازی محیط‌های کار، به رسمیت شناخته شدن حق تشکلیابی، برگزاری تجمع و اعتراض کارگران، رعایت استانداردهای بهداشتی، محیط‌زیستی و ایمنی محیط کار و ...
مروری بر مطالبات مطرح شده نشان می‌دهد خواسته‌های کارگران اعتصابی شکل دیگری از مطالباتی است که ما معلمان در دو دهه گذشته به کرات تکرار کرده‌ایم.

لذا کانون صنفی معلمان تهران ضمن اعلام همبستگی با همه اقشار آسیب پذیر، حقوق بگیران و کارگران زحمتکش ایران و اعلام حمایت از مطالبات کارگران معترض صنعت نفت، از حاکمیت می‌خواهد به جای هزینه کردن از منابع متعلق به مردم به نام تامین امنیت، منابع موجود را صرف تامین خواسته‌های مشروع و به حق حقوق بگیران و به ویژه کارگران کند، که

بالاترین تضمین کننده امنیت برای هر جامعه و نظامی است. ما به عنوان یک تشکل صنفی، که نمایندگی بخش‌هایی از معلمان را برعهده داریم؛ به کارگران معترض اعلام می‌کنیم که همدرد و همراه شما هستیم و مطالبات مادی و معنوی شما، مطالبات ما نیز هست.

کانون صنفی معلمان ایران (تهران)

=====

*- بیانیه، کارگران و فعالان کارگری سنندج

در حمایت از اعتصابات سراسری کارگران پیمانی شرکت نفت و پتروشیمی!

امروزه دیگر، بر کسی پوشیده نیست که جوش و خروش طبقه‌ی کارگر ایران تابع فراز و فرودهای اقتصادی جامعه بوده، و تکانه‌های ریز و درشت جنبش کارگری همواره نمایانگر سطوح مختلف بحران‌های مختلف آن می‌باشد.

در پرتو چنین رَهیافتی و با نظر داشت این واقعیت که اعمال سیاست‌های خصوصی سازی با هدف هر چه ارزانتر کردن نیروی کار کارگران تا چه اندازه ای زندگی زحمتکشان و توده های به تنگ آمده از ستم و نابرابری را با فقر و فلاکت روز افزون روبه رو کرده است، و تا جایی که ما هر روز شاهد گسترش اعتصابات و اعتراضات کارگری در جای جای این کشور پهناور می‌باشیم.

پیرو همین اعتراضات و اعتصابات روزافزون کارگری و اجتماعی، در روزهای اخیر شاهد بودیم که کارگران پیمانی صنایع نفت و پتروشیمی نقاط مختلف کشور در اعتراض به پایین بودن دستمزدها، نبود مرخصی متناسب با سختی کار، وضعیت قراردادهای کاری، شرایط غیراستاندارد محیط‌های کار و همچنین وضعیت آسَفناک خوابگاه‌هایشان، دست به اعتصابات گسترده‌ای زده، و خواستار محقق شدن فوری مطالباتشان شدند. کارگران به صراحت در بیانیه خود اعلام کرده‌اند که "ما خواهان تحقق حقوق پایه‌ای و برخورداری از درمان و تحصیل رایگان برای همه‌ی مردم هستیم". کارگران نفت، آن رهبران سرسخت دیروز در گام نخست دیوار جداسازی با سایر کارگران در بخش‌های مختلف را فرو ریخته و در قامت بخش پیشرو و مبارز طبقه‌ی کارگر ظاهر شده، و با همبستگی و اتحاد خود خواستار سراسری شدن اعتصابات و مبارزات کارگری شدند.

ما کارگران و فعالین کارگری امضای کننده این بیانیه در سنندج، ضمن اعلام حمایت گسترده از این حرکت و تلاش برای پیروزی آن، بر هم سرنوشتی یکایک اعضای طبقه کارگر در ایران تاکید می‌ورزیم؛ و هم‌صدا با سایر هم طبقه‌ای‌هایمان رفاه، امنیت شغلی، حق ایجاد تشکل مستقل کارگری و حق اعتصاب و اعتراض در محیط کار را جزء بدیهی‌ترین و ابتدایی‌ترین حقوق کارگران می‌دانیم، و تهدید به اخراج هفتصد کارگر شاغل در پالایشگاه تهران را به شدت محکوم می‌کنیم.

اسامی امضا کنندگان:

- ۱_ عبدالله قطبی ۲_ خالد حسینی ۳_ مظفر صالح نیا ۴_ مجید حمیدی ۵_ هاشم رستمی ۶_ شیت امانی ۷_ غالب حسینی ۸_ آرمین شریفه ۹_ برهان سعیدی ۹_ لطف الله احمدی ۱۰_ جلیل محمدی ۱۱_ صدیق محمودی ۱۲_ زاهد مرادیان ۱۳_ مریم صادقی ۱۴_ صدیق صبحانی ۱۵_ ایوب محمدی ۱۶_ بختیار سعیدی ۱۷_ نامق بابا خانی ۱۸_ حامد محمودی نژاد ۱۹_ عباس اندریانی ۲۰_ پروین نامداری ۲۱_ بهزاد زمانی ۲۲_ صدیق فتاحی ۲۳_ رفیق کریمی ۲۴_ احمد قمری ۲۵_ عبدالله خانی ۲۶_ سعید محمدی ۲۷_ زانیا دباغیان ۲۸_ محمد خان گویلیان ۲۹_ شادمان بنی بشر ۳۰_ حسن حسن آبادی ۳۱_ حسین قمری ۳۲_ رحمان رحیمی ۳۳_ آرام زندی ۳۴_ پیام فتحی ۳۵_ خلیل کریمی ۳۶_ شمس الدین مرادی ۳۷_ جمال کاظمی ۳۸_ حمید صادقی ۳۹_ طیب چتانی ۴۰_ خبات دهدار ۴۱_ فرهاد زندی ۴۲_ بهنام فاتحی ۴۳_ جواد اسماعیلی ۴۴_ صدیق امجدی ۴۵_ محمد مرادی ۴۶_ مظفر اسدی ۴۷_ مریم میره کی ۴۸_ گلپاغ بهمنی ۴۹_ فواد زندی ۵۰_ ادیب سوره بومه ۵۱_ فرامرز شریعتی ۵۲_ ابولحسن کمانگر ۵۳_ جلیل دانایی ۵۴_ حسن قادری ۵۵_ ارس کریمی ۵۶_ توفیق اسدی ۵۷_ دلیر نصرالهی ۵۸_ زانیار پورعابد ۵۹_ علی سهرابی ۶۰_ اشرف پیرخضری ۶۱_ آرمان محمدی نوره ۶۲_ شریف ساعدپناه ۶۳_ هاوژین لطیفی ۶۴_ علی صالحی ۶۵_

جبار قادری ۶۷_ موسی محمدی نوره ۶۸_ وریا قمری ۶۹_ عدنان فتحی ۷۰_ آرمان نوری زاد ۷۱_ پیشکو فاتحی ۷۲_ غلامرضا شریفه ۷۳_ فرشاد فتحی ۷۴_ پریسا خانزادپور ۷۵_ سید هادی احمدی ۷۶_ فرهاد چتانی ۷۷_ بهزاد عزیززاد ۷۸_ هوشیار چتانی ۷۹_ رحمت محمدی نوره ۸۰_ کاوه احمدی ۸۱_ مهدی غفاری ۸۲_ عمران غفاری ۸۳_ آزاد محمدی نوره ۸۴_ حامد محمدی نوره ۸۵_ نامق نوری ۸۶_ افسر کریمی ۸۷_ کاوه کریمی ۸۸_ صفر صادقیان ۸۹_ صالح خداکریمیان ۹۰_ یونس کریمه ۹۱_ سید مهدی نقشبندی ۹۲_ جلال خدامرادی ۹۳_ عدنان قادری ۹۴_ حیدر آخته ۹۵_ ابراهیم صادقیان ۹۶_ رامین صالحی ۹۷_ صالح اورامی نژاد ۹۸_ محمد استادی ۹۹_ عزت گوپلیان ۱۰۰_ محمد گوپلیان ۱۰۱_ فریدون زمانی ۱۰۲- سامان میرکی

=====

***- به همکاران عزیز اعتصابی در صنایع نفت و گاز و پتروشیمی:**

کارگران عزیز اعتصابی سلام گرم ما از هفت تپه را بپذیرید. درود بر اتحاد و همت تون. ما در هفت تپه با دل و جان از مطالبات برحق شما عزیزان که حرف دل همه کارگران و مردم زحمتکش کشور است حمایت می کنیم. ما معتقدیم که تنها قدرت واقعی اتحاد کارگران و بمیدان آمدن یکپارچه آنهاست که هر حساب و کتاب دیگری را تحت تاثیر قرار می دهد. باید این اتحاد را از پائین و با اتکا به خرد جمعی تامین کرد. باید این اتحاد را نگهداشت و تقویت کرد و تنها راه اینکار متکی شدن به خرد جمعی و منفعت جمعی کارگران است. هر سیاستی که جمع کارگران را از تلاش برای منافع واحد جدا می کند، قطعا به نتایج مورد نظر نمی رسد.

یک هشدار رفیقانه و دوستانه

همکاران عزیز شما بسیار باتجربه هستید و در صنعتی مثل نفت و گاز همیشه سرمشق کارگران ایران بودید. شوراهای کارگری شما در دوران انقلاب در خاطرات پدران ما هنوز زنده اند. با احترام به این سابقه و شما عزیزان، باید بدانیم که دشمن بیکار نمی نشیند. در درون خود ما همیشه تمایلاتی هستند که چشم شان بیشتر به بالا و کمتر به پائین است. حرف ما اینست که این باید برعکس باشد. یعنی چشم مان اساسا به پائین باشد و در هر موردی که تشخیص می دهیم با تکیه به قدرت در پائین در بالا هم مانور بدهیم. مذاکره یک بخش از مبارزه و اعتصاب است. مذاکره وقتی موفق است که قدرت اعتصاب خود را تحمیل کرده است. مذاکره بدون پشتوانه اما خوره اتحاد می شود و آنرا نابود و ضعیف می کند. نکته مهم تر عناصری هستند که تحت نام "نظر دیگر" اعتصاب کارگران را تخریب و یا به کج راه می برند تا شکست دهند و تفرقه ایجاد کنند. این تجربه زیسته ما در هفت تپه است. شورای اسلامی کار، تملق گویان کارفرما و مدیریت ضد کارگر، عناصر امنیتی امثال رضا رخشان که مدافع تداوم خصوصی سازی و ظلم کارفرما به کارگران هستند، عناصری که با زبان کارفرمایان و صاحبان مفتخور صنایع حرف می زنند، امثال اینها را هم می شود میان شما عزیزان مشاهده کرد. آن سیاستی که می خواهد اعتصاب را بدون هیچ دستاوردی تمام کند، آن سیاستی که کارگران را از محل کار دور می کند و از تجمع کارگران وحشت دارد و آنرا "امنیتی شدن اعتصاب" می نامد، اینها هر کسی باشند طرفدار زنگنه و کارفرمایان و مدیران و بالائی ها هستند. اینها از عزیزان کارگر صنعت نفت و گاز نیستند.

مهمترین نقطه قوت شما اینست که زمینه اتحاد کارگر پیمانی و رسمی را مثل یک زنجیر محکم کنید. برای این به خرد جمعی تکیه کنید و هرجا حرف واحد را با اتکا به نیروی جمع اعلام کنید. این راه شکستن همه توطئه ها، راه مقابله با سازش های نابجا، راه تحقق مطالبات و راه گسترش اتحاد کارگری است. تنها تحفه ای که داریم پیشکش یک دسته ساقه نیشکر سبز به سبزی جان های شیفته شما عزیزان و شعار "کارگر نفت و گاز اتحاد اتحاد" است. پیروزی تان را آرزو مندیم. از کارگران سراسر کشور می خواهیم که از خواسته های برحق کارگران نفت و گاز و پتروشیمی، از حق تشکل و اعتصاب و تجمع، از ایجاد شوراهای مستقل کارگری حمایت کنید.

جمعی از کارگران هفت تپه در بخشهای مختلف ۶ تیر ۱۴۰۰

=====

***- بیانیه عمومی در رابطه با اعتصابات سراسری:**

اعتصابات سراسری کارگران پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌ها و دیگر مراکز کارگری به دنبال فراخوان سراسری کارگران قراردادی از روز 29 خرداد 1400 شروع شده و خیلی سریع کارگران ده‌ها شرکت و مجتمع به آن پیوسته‌اند.

کارگران در فراخوان خود رئوس مطالبات خود را بر شمرده‌اند و از جمله مطالبات، حذف پیمانکاران و به استخدام رسمی در آوردن همه کارگران قراردادی، افزایش زمان استراحت در ازای 20 روز کار، 10 روز استراحت و افزایش دستمزدها به بالای 12 میلیون تومان هستند. دستمزدهای 5 الی 6 برابر زیر خط فقر، از موارد مورد اعتراض جدی کارگران ایران طی ده‌ها سال متمادی بوده است و مداوما اعتراضات و اعتصابات کارگری حول خواست افزایش دستمزد در مراکز مختلف در جریان بوده است. اعتصابات سراسری کارگران نفت در اوائل تابستان سال گذشته و تجمعات متحدانه یکشنبه‌های بازنشستگان با خواست افزایش 12 میلیون تومان دستمزد، وسیعترین و قدرتمندترین اعتصابات در این زمینه بوده‌اند.

شورای عالی کار علی‌رغم آن‌همه اعتصابات و اعتراضات در اعتراض به دستمزدهای بارها زیر خط فقر مصوب آن نهاد ضد کارگری طی سالیان گذشته، همچنان بی‌اعتنا به خواست کارگران، برای امسال نیز دستمزدی خفت‌بار را تصویب نمود.

شرکت‌های پیمانکاری نیز همچنان نقش واسطه‌گری و دلالی خود در چاپیدن بخشی از مزد کارگران را بازی می‌کنند و زمانهای استراحت کارگران پروژه‌ای بنا به میل پیمانکاران تعیین می‌گردند.

اما مبارزات گسترده و متحدانه سال گذشته برای افزایش دستمزد مطلوب کارگران و مقابله با دهن‌کچی‌های شورای عالی کار که با تأیید حاکمیت و دولت صورت می‌گیرند و همچنین مبارزات برای حذف پیمانکاری‌ها این را قابل انتظار می‌نمود که امسال مبارزات کارگری با قدرت بیشتر و سراسری‌تری ادامه یابد.

امسال علاوه بر اعتصابات سراسری کارگران قراردادی پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و نیروگاه‌ها و دیگر مراکز کارگری که اکنون با قدرت در حال فراگیری است، کارگران رسمی نفت نیز به این اعتصابات در روز نهم تیر می‌پیوندند و این یک اتفاق و یک نقطه عطف جدید در مبارزات چند دهه‌طبقه کارگر ایران است.

با پیوند خوردن کارگران رسمی با کارگران قراردادی، یکی از موانع وحدت سراسری کارگران از بین خواهد رفت و شکاف تاکنونی جای خود را به اتحاد و همبستگی خواهد داد.

دست در دست گذاشتن کارگران رسمی و قراردادی، بخصوص کارگران نفت به عنوان قدرتمندترین تولیدگران اصلی در شاهرگ اقتصاد می‌توانند نقش بسزا و تعیین‌کننده‌ای در مبارزات کارگران برای تحقق مطالباتشان داشته باشند.

امروز این اتحاد دارد ایجاد می‌شود و نوید تحولات بنیادینی در آینده نزدیک در زندگی و جایگاه طبقه کارگر به عنوان متحول‌کننده کل جامعه را می‌دهد.

امضاء کنندگان این بیانیه ضمن اعلام حمایت قاطعانه خود از اعتصاب سراسری کارگران نفت، گاز، پتروشیمی و نیروگاهی، از همه بخشهای دیگر کارگری می‌خواهند که به این اعتصاب بپیوندند و این مبارزه سرنوشت‌ساز را با قدرت بیشتر به پیش ببرند.

پر توان باد اعتصاب سراسری کارگران

1- انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه 2- گروهی از فارغ التحصیلان بیکار دانشگاه رازی 3- گروهی از ورزشکاران رزمی کار کرمانشاه 4- گروهی از رانندگان تاکسی شهرک ظفر 5- سندیکای نقاشان البرز 6- گروهی از نانوایان سنندج 7- گروهی از کارگران کمربندی هفده شهریور 8- گروهی از بیکاران خیابان فرح 9- گروهی از دستفروشان سنندج 10- گروهی از کارگران شهرک صنعتی سنندج 11- گروهی از زنان کوهنورد سنندج 12- گروهی از معلمان مریوان 13- گروهی از کارگران مرعداری مریوان 14- گروهی از کولبران مریوان 15- گروهی از بیکاران نغده 16- گروهی از فعالین لغو کار کودکان تهران

41400/4

=====

***- اعتصاب کارگران کارگاه نصب نیرو اندیمشک :**

روز سه شنبه هشتم تیرماه کارگران کارگاه نصب نیرو شعبه اندیمشک به اعتصاب سراسری کارگران نفت پیوستند. کارگران پیمانکاری پالایشگاهها، پتروشیمیها و نیروگاهها با خواست افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب سراسری زده اند. هشتم تیرماه ۱۴۰۰

=====

***- اعتصاب کارگران پالایشگاه لامرد :**

روز سه شنبه هشتم تیرماه کارگران پالایشگاه لامرد به اعتصاب سراسری کارگران نفت پیوستند. کارگران پیمانکاری پالایشگاهها، پتروشیمیها و نیروگاهها با خواست افزایش دستمزد و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب سراسری زده اند. هشتم تیرماه ۱۴۰۰

=====

***- اعتصاب کارگران پیمانکاری پتروشیمی اردبیل:**

سه شنبه ۸ تیرماه ۱۴۰۰ اردبیل کارگران پیمانکاری پتروشیمی اردبیل در اعتراض به پایین بودن دستمزدها و تغییر نوبت مرخصی دست به اعتصاب زدند.

=====

***- استمداد انجمن صنفی کارفرمایی شرکت های مهندسی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی از زنگنه!**

• پنجشنبه، ۱۰ تیر ۱۴۰۰

تهران، خیابان خردمند شمالی، خیابان هجدهم، شماره ۱۳
 کدپستی: ۹۶۵۷۱-۹۶۵۵۸-۱۵۵۵۸؛ تلفن: ۸۸۳۱۸۷۰-۱-۲؛ فاکس: ۸۸۳۴۶۶۹
 #13,18 St., N. Kheradmand Ave. Tehran-15858-96571, Iran
 Tel: (+98 21) 88318701-2 Fax: (+98 21) 88824669

انجمن صنفی کارفرمایان مهندسی و پیمانکاری
 نفت، گاز و پتروشیمی
 Association of Petroleum Industry
 Engineering & Construction Companies

بسمه تعالی

تاریخ: ۱۴۰۰/۰۴/۰۹
 شماره: ۰۰۲۰۱۳-۱/۵۵۶

جناب آقای مهندس بیژن زنگنه
 مقام عالی وزارت نفت جمهوری اسلامی ایران

موضوع: تغییرات وسیع شرایط کار در پروژه های صنعت نفت

با سلام و احترام

همانطور که مستحضردید عدم تطابق درآمدهای فعالان حاضر در صنعت احداث کشور با هزینه های جاری از یک طرف و همچنین فعال نبودن بخش قابل توجهی از پروژه های کشور بالاخص در صنعت نفت باعث عدم کفایت منابع مالی شرایط کار دستخوش تغییرات وسیع از منظر مشکلات معیشتی و مالی بر روی کارگران زحمتکش صنعت نفت گردیده است و در روزهای اخیر ما بعضاً شاهد متوقف شدن بخش های قابل توجه ای از پروژه های مناطق نفتی کشور می باشیم. درخواستهای کارگران در موارد مختلف من جمله بالارفتن دستمزدها و پارهای درخواست های دیگر می باشد. پاسخگویی به این نیازها از توان شرکتهای عضو انجمن ها و سندیکاهای صنفی من جمله انجمن APEC کاملاً خارج بوده و علاوه بر آن با ضوابط قراردادهای در دست اجرا مطابقت ندارد و این بار نیز نیاز به حضور همه جانبه وزارت نفت و بالاخص حضرتعالی در حل این مساله می باشد.

همکاران اعضای انجمن APEC ضمن هم سویی با حل مشکل معیشتی کارگران زحمتکش در صنعت نفت کشور استدعا دارد این بار نیز جتباعالی با ورود به حل مساله از توقف و تاخیر در روند اجرای پروژه ها جلوگیری بعمل آورید. نایب می فرمایید که وقفه بعضاً طولانی در کارهای اجرایی در پروژه های در دست انجام مستلزم هزینه و زمان بیشتری خواهد بود.

در صورت موافقت انجمن APEC پیشنهاد دارد دستور بفرمایید کمیته کاری با نظر و صلاحدید حضرتعالی با حضور مسئولان ذریعط در وزارت نفت و نمایندگان انجمن APEC تشکیل و در اسرع وقت، کار عملی برای حل این مساله اتخاذ شود.

پیشاپیش از دستورات مساعد حضرتعالی تشکر و سپاسگزاری می شود.

رونوشت: دبیرخانه APEC

اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای نفت دولت و کارفرمایان را که تا کنون به این اعتصاب با بی اعتنایی مواجه شده بود مجبور به واکنش کرده است. انجمن صنفی کارفرمایان شرکت های مهندسی و پیمانکاری نفت و گاز و پتروشیمی با نامه ای به زنگنه وزیر نفت ضمن تاکید بر این که ادامه ی اعتصاب بسیاری از پروژه ها را متوقف کرده است از وی خواستار «ورود» به موضوع اعتصاب کارگران شدند. این انجمن در نامه ی خود تاکید کرده است پاسخگوی به درخواست های کارگران اعتصابی از توان شرکت های عضو انجمن ها و سندیکاهای صنفی کارفرمایان از جمله APEC کاملاً خارج است.

=====

*- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

از کارگران اعتصابی صنعت نفت و پتروشیمی حمایت می کنیم:

با درود به اتحاد و ایستادگی و مقاومت کارگران اعتصابی بخش های مختلف صنعت نفت و پتروشیمی. کارگران شریف صنعت نفت و پتروشیمی، سندیکای کارگران شرکت واحد اعتصابات و اعتراضات شما را دنبال می کند و ضرورت دارد تمامی کارگران، جنبش کارگری، معلمان، دانشجویان، زنان و هر آنکه دل در گرو فرودستان دارد، از اعتصابات و اعتراضات حق طلبانه شما زحمت کشان حمایت کنند. جای تاسف دارد که شرایط کار و بهداشت و ایمنی محیط کار و خوابگاه های تان تداعی کننده اردوگاه های کار اجباری می باشد و با وجود گرمای

طاق‌فرسا و دشواری بسیار مشقت‌بار کار، از حداقل‌ترین امکانات رفاهی و ایمنی کار محروم هستید. نظام سرمایه‌داری با ایجاد ساختار شرکت‌های پیمانکاری، نه تنها دستمزد عادلانه‌ای متناسب با شرایط کار برایتان قائل نشده بلکه کمترین امکانات رفاهی را هم برایتان فراهم نکرده است. صنعت نفت در گذشته دارای سندیکا‌های کارگری فعال بوده‌اند و بعد از انقلاب ۵۷ این سندیکاها بطور کلی توسط حاکمیت در صنعت نفت و در محیط‌های کار کل کشور از هم پاشیده شدند و بعدها هم خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار که مجموعه‌هایی دست‌ساز حاکمیت هستند را به کارگران تحمیل کردند که امروزه شاهد این شرایط سخت و اسفبار معیشتی برای کارگران هستیم. شوراهای اسلامی کار به دلیل عدم استقلال و ساختار فرمایشی آن نمی‌تواند مدافع کارگران باشد و به دلیل همین ساختار، همیشه سد راه رسیدن کارگران به سندیکا‌های مستقل کارگری بوده‌اند. کارگران و رانندگان شرکت واحد تجربیات عینی بسیاری از موانع ایجاد شده توسط شوراهای اسلامی کار "ضد کارگری" در جهت احیا و بازگشایی مجدد سندیکای شرکت واحد را دارند، که مستندات سنگین اندازی و مانع تراشی عوامل خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار در همدستی با کارفرما در سایت و تلگرام سندیکای کارگران شرکت واحد در دسترس عموم قرار دارد. کارگران و رانندگان شرکت واحد تا پیش از سال ۱۳۸۴، قبل از احیای مجدد سندیکا، از نظر معیشت و شرایط سخت محیط کار در وضعیت بسیار دشواری بودند که با تلاش و اتحاد رانندگان و کارگران، سندیکای کارگران شرکت واحد را مجدداً احیا کردند و برای رسیدن به مطالبات انباشته شده معوقه دست به دو اعتصاب بزرگ کارگری با اتکا به سندیکا زدند که باعث افزایش حدود صددرصدی دستمزد و بهبود وضعیت محیط کار رانندگان و کارگران شد. کارگران شریف صنعت نفت و پتروشیمی: پیشنهاد می‌کنیم مهمترین اقدام که می‌توانید بعد از این اتحاد و همبستگی که خودتان با مقاومت و ایستادگی بدست آورده‌اید، سندیکا‌های مستقل کارگری خودتان را ایجاد کنید تا در دراز مدت حق خواهی، اتحاد و همبستگی شما تداوم داشته باشد و اعتصابات، اعتراضات برای احقاق حقوقتان تضمین گردد. سندیکای کارگران شرکت واحد تجربیات آموزنده‌ای را برای کارگران و جنبش کارگری رقم زده و دست آورده‌های زیادی برای کارگران، تاکنون داشته است. نظر بر اهمیت انتقال این تجربیات، سندیکای کارگران شرکت واحد وظیفه خود می‌داند، تجربیات سال‌ها مبارزه سندیکایی را در اختیار کارگران اعتصابی صنعت نفت و پتروشیمی و سایر بخش‌های کارگری قرار داده و هرگونه حمایت از آنان را انجام دهد. شما می‌توانید هیئت مؤسس سندیکا‌های کارگران صنعت نفت را با تعدادی از همین کارگران اعتصابی راه اندازی کنید و در اولین تجمع اقدام به برگزاری مجمع عمومی و تصویب اساسنامه سندیکا نمایید و با اعلام اسامی کاندیدها، نمایندگان واقعی خودتان از بین آنان انتخاب کرده و سندیکا‌های کارگری خود را در بخش‌های مختلف تشکیل دهید. وجود سندیکای مستقل کارگری در شرایط دشوار و ادامه مبارزه و حق خواهی، می‌تواند کارگران را از فراز و نشیب‌ها عبور دهد و از بهره‌برداری اعتراضات کارگران توسط گروه‌ها و سازمان‌هایی که به دروغ خود را مدعی حمایت از کارگران می‌نامند جلوگیری کند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ۲۲ تیرماه ۱۴۰۰

t.me/vahedsyndica

خارج از کشور :

=====

***- اعلام حمایت فدراسیون بین‌المللی پتروشیمی اینداستریال از کارگران اعتصابی نفت در ایران:**

فدراسیون جهانی پتروشیمی در رابطه با کارگران اعتصابی در پارس جنوبی و تهران و سایر نقاط ایران اطلاعیه‌ای صادر کرد.

در این اطلاعیه آمده است که «در ایران موج اعتصابات که بیش از هزاران کارگر نفت و پتروشیمی را شامل میشود بار گذشته از مرداد ماه سال قبل آغاز شد و کارفرما را وادار به افزایش دستمزد و بهبود شرایط زندگی آنها کرد.»

کمال اوزکان مشاور دبیرکل این کنفدراسیون در این اطلاعیه ضمن حمایت از خواست تغییر نوبت کاری به ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی اعلام کرده که «برادران ایرانی ما یکبار دیگر نشان دادند که در مقابله با سرکوب چه شجاعتی دارند و با عمل دسته جمعی خود، از خود و مطالباتشان دفاع میکنند تا شرایط کار و زندگی‌شان بهتر گردد.»
این کنفدراسیون در انتها به کارگران اعتصابی درود میفرستد و اعلام میدارد در کنار کارگران ایران و با همبستگی بیشتر برای تحقق خواست و مطالباتشان مبارزه میکند.

=====

***- تشکلات عضو شبکه بین‌المللی سندیکایی همبستگی و مبارزه تشکلات ملی سندیکایی بین‌حرفه‌ای:**

برزیل – (Central Sindical e Popular Conlutas (CSP-Conlutas

اسپانیا – (Confederación General del Trabajo (CGT

فرانسه – (Union syndicale Solidaires (Solidaires

ایتالیا – (Confederazione Unitaria di Base (CUB

بورکینا – (Confédération Générale du Travail du Burkina (CGT-B

اندونزی – (Confederation of Indonesia People's Movement (KPRI

اسپانیا – (Confederación Intersindical (Intersindical

الجزایر – (Confédération Générale Autonome des Travailleurs en Algérie (CGATA

هائیتی – Batay Ouvriye

ایتالیا – (Unione Sindacale Italiana (USI

فرانسه – (Confédération Nationale des Travailleurs – Solidarité Ouvrière (CNT SO

اسپانیا – (Sindicato de Comisiones de Base (CO.BAS

(Organisation Générale Indépendante des Travailleurs et Travailleuses d'Haïti (OGTHI
- هائیتی

ایتالیا – (Sindacato Intercategoriale Cobas (SI COBAS

فرانسه – (Confédération Nationale du Travail (CNT-f

کاتالونیا – (Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC

صحرای غربی – (Union Générale des Travailleurs Sahraouis (UGTSARIO

باسک سرزمین – (Ezker Sindikalaren Konbergentzia (ESK

Confédération Nationale de Travailleurs du Sénégal Forces du Changement
سنڱال – ((CNTS/FC

ايتاليا – (Sindacato Autorganizzato Lavorator COBAS (SIAL-COBAS

فلسطين – (General Federation of Independent Unions (GFIU

پاراگوئه – (Confederación de la Clase Trabajadora (CCT

پرو – Red Solidaria de Trabajadores

نيجر – (Union Syndicale Progressiste des Travailleurs du Niger (USPT

سنڱال – (Union Nationale des Syndicats Autonomes du Sénégal (UNSAS

السالوادور – (Unión Nacional para la Defensa de la Clase Trabajadora (UNT

اسپانيا – (Solidaridad Obrera (SO

انگلستان – (Independent Workers Union of Great Britain (IWGB

لهستان – (Ogólnopolski Związek Zawodowy Inicjatywa Pracownicza (OZZ IP

مارتينيك – (Centrale Démocratique des Travailleurs de Martinique (CDMT

ايتاليا – (Associazione Diritti Lavoratori Cobas (ADL COBAS

پاکستان – (Pakistan Labour Federation (PLF

– (Organisation Démocratique Syndicale des Travailleurs de Centrafrique (ODSTC
جمهوری آفریقای مرکزی

فلسطين – (Palestine New Federation of Trade Unions (New Unions

تشکلات ملی سندیکایی حرفه‌ای:

انگلستان – (National Union of Rail, Maritime and Transport Workers (RMT/TUC

– (Centrale Nationale des Employés – Confédération Syndicale Chrétienne (CNE/CSC
بلژیک

Sindicato Nacional de Trabajadores del Sistema Agroalimentario
کلمبیا – ((SINALTRAINAL/CUT

Trade Union in Ethnodata – Trade Union of Employees in the Outsourcing Companies
يونان – in the financial sector

– (Syndicat national des travailleurs des services de la santé humaine (SYNTRASEH
بنين

برزیل – (Sindicat dos Trabalhadores da Fiocruz (ASFOC-SN

ایتالیا – (Organizzazione Sindacati Autonomi e di Base Ferrovie (ORSA Ferrovie

هائیتی – (Union Nationale des Normaliens d'Haïti (UNNOH

ایتالیا – (Confederazione Unitaria di Base Scuola Università Ricerca (CUB SUR

ایتالیا – (Coordinamento Autorganizzato Trasporti (CAT

Syndicat des travailleurs du rail – Centrale Démocratique des Travailleurs du Mali
مالی – ((SYTRAIL/CDTM

Gıda Sanayii İşçileri Sendikası – Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GIDA-
ترکیه – (İŞ/DISK

سنگال – (Syndicat National des Travailleurs du Petit Train Bleu/SA (SNTPTB

Asociación Nacional de Funcionarios Administrativos de la Caja de Seguro Social
پاناما – ((ANFACSS

فلسطين – (Palestinian Postal Service Workers Union (PPSWU

بلژیک – (Union Syndicale Etudiante (USE

پرتغال – (Sindicato dos Trabalhadores de Call Center (STCC

ونزوئلا – (Sindicato Unitario de Trabajadores Petroleros (Sinutapetrolgas

مکزیک – Alianza de Trabajadores de la Salud y Empleados Publicos

Canadian Union of Postal Workers / Syndicat des travailleurs et travailleuses des
کانادا – (postes (CUPW- STTP

سوئیس – (Syndicat Autonome des Postiers (SAP

شیلی – (Federación nacional de trabajadores de la educación (SUTE-Chile

ساحل
عاج – Plateforme Nationale des organisations professionnelles du secteur public

Fédération nationale des ouvriers et collectivités locales – Union Marocaine du Travail
مراکش – ((UMT-Collectivités locales

– (Centrale Générale des Services Publics FGTB, Cheminots (CGSP/FGTB Cheminots
بلژیک

– بوتسوانا (Botswana Public Employees Union (BOPEU

Organisation Démocratique du Rail – Organisation Démocratique du Travail
مراکش – ((ODR/ODT

– (Federacao Nacional dos Trabalhadores em Transportes Aéreos do Brasil (FNTTA
برزیل

– (FENAMETROJo Nacional dos Metrovi، Federaç
برزیل

– (Namibia Football Players Union (NAFPU
نامیبی

– (Palestinian Electricians' Trade Union (PETU
فلسطين

– o Publica Organizada، Miss
پرتغال

– (Syndicat National des Travailleurs du Secteur Industriel du Togo (SYNATSITO
توگو

تشکلات سندیکایی محلی:

– (Trades Union Congress, Liverpool (TUC Liverpool
انگلستان

– (Sindacato Territoriale Autorganizzato, Brescia (ORMA Brescia
ایتالیا

– (Fédération syndicale SUD Service public, canton de Vaud (SUD Vaud
سوئیس

– (Sindacato Unitario de Catalunya (SU Metro
کاتالونیا

– (Türkiye DERİ-İŞ Sendikası, Tuzla et Izmir (DERİ-İŞ Tuzla et Izmir
ترکیه

– (L'autre syndicat, canton de Vaud (L'autre syndicat
سوئیس

Centrale Générale des Services Publics FGTB, Ville de Bruxelles (CGSP/FGTB
بلژیک – (Bruxelles

– (Arbeitskreis Internationalismus IG Metall, Berlin (IG Metall Berlin
آلمان

Sindicato Unificado de Trabajadores de la Educaci3n de Buenos Aires, Bahia Blanca
آرژانتین – ((SUTEBA/CTA de los trabajadores Bahia Blanca

– Sindicato del Petr3leo y Gas Privado del Chubut/CGT
آرژانتین

– (UCU University and College Union, University of Liverpool (UCU Liverpool
انگلستان

– (Sindacato di base Pavia (SDB Pavia
ایتالیا

ایالات متحده – (United Auto Workers local 551 Ford Chicago (UAW Ford Chicago
Sindicato Uno Prodinsa, Maip° – شیلی

Asociación Gremial de Trabajadores del Subterráneo y Premetro, Buenos Aires
آرژانتین – ((SUBTE/CTA

سندیکی کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه (واحد) – ایران

Sindicato de Trabajadores de Notimex, (SutNotimex) – مکزیک

Eğitim Sen section de Diyarbakır (Eğitim Sen Diyarbakır/KESK) – ترکیه

تشکلات سندیکی بین‌المللی:

(Industrial Workers of the World – International Solidarity Commission (IWW

جریان‌ها، گرایش‌ها یا شبکه‌های سندیکی:

(Transnationals Information Exchange Germany (TIE Germany – آلمان

(Emancipation tendance intersyndicale (Emancipation – فرانسه

(Globalization Monitor (GM – هنگ‌کنگ

(Courant Syndicaliste Révolutionnaire (CSR – فرانسه

Fronte di lotta No Austerità – ایتالیا

(Solidarité Socialiste avec les Travailleurs en Iran (SSTI – فرانسه

(Basis Initiative Solidarität (BASO – آلمان

LabourNet Germany – آلمان

Resistenza Operaia – operai Fiat-Irisbus – ایتالیا

(Workers Solidarity Action Network (WSAN – ایالات متحده

(United Voices of the World (UVW – انگلستان

Unidos pra Lutar – برزیل

Corriente Política Social Sindical 1° de Mayo de Buenos Aires – آرژانتین

(Coordinamento Nazionale Unitario Pensionati di oggi e di domani (CONUP – ایتالیا

National Association of Human Rights Defenders – فلسطین

Red de Trabajadores – آرژانتین

(Coordinadora Sindical de Solidaridad de Cartagena (CSSC) – کلمبیا

=====

***- حمایت اتحادیه عمومی کارگران بخش نفت و گاز عراق از کارگران ایران:**

ما از جنبش اعتراضی کارگران در هر کشوری حمایت می کنیم.
اتحادیه عمومی کارگران بخش نفت و گاز عراق مشتاقانه از خواست افزایش دستمزد و دیگر خواسته‌های کارگران ایران که چند روز است در اعتصاب هستند حمایت کرده و اخراج ۷۵۰ کارگر اعتصابی را محکوم و مغایر کنوانسیون سازمان جهانی کار و مقوله نامه ۸۷ (حق اعتصاب) سال ۱۹۴۷ و مقوله نامه ۹۸ (حق تشکل) سال ۱۹۴۸ می داند.
اتحادیه عمومی کارگران بخش نفت و گاز عراق اعلام می دارد که: ما از تلاش کارگران برای حقوق خود در هر کجا حمایت میکنیم.

فدراسیون عمومی اتحادیه‌های کارگری در عراق

بغداد ۲۰۲۱/۶/۲۸

=====

***- بیانیه مشترک ۲۷ نهاد چپ و دموکراتیک در حمایت از کمپین بیست - ده ۱۴۰۰**

اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای صنایع نفت، گاز، نیروگاهی:

پس از اعتصاب کارگران پروژه ای صنایع نفت و پتروشیمی در سال ۱۳۹۹، که به افزایش دستمزد انجامید، اکنون برای دومین سال متوالی کارگران بار دیگر به اعتصاب پرداخته اند. این بار اعتصاب کارگران گسترده تر و خواست های آنها متنوع تر شده است و همکاری کارگران رسمی و پروژه ای بیشتر شده است. با آغاز گرما تابستان اعتصاب سراسری و گسترده کارگران پالایشگاهها و پتروشیمی با نام کمپین بیست - ده ۱۴۰۰ امید جامعه به حافظه تاریخی اش گره خورده که در جریان سقوط رژیم شاهنشاهی فریاد می زد:

کارگر صنعتی نفت ما مبارزو دلیر سرسخت ما

اعتصابات اخیر کارگران صنعت نفت در برگیرنده چندین شرکت پالایشگاهی، نیروگاهی و سکوی نفتی بوده است. منابعی عظیم که در قبال استثمار کارگران در آن بیشترین درآمد نصیب رژیم اسلامی و ارگانهای ریز و درشتش شده است. خواست اصلی کارگران در این اعتصابات افزایش دستمزد، پرداخت حقوق معوقه، تغییر در نحوه مرخصی ها، ایمن سازی محیط کار، خلع ید از پیمانکاران، لغو قرارداد موقت، حق تجمع و تشکل است. غیر از گسترش اعتصابات نفتگران و تعمیم خواست هایشان همکاری کارگران رسمی و پیمانی در آن نیز برجسته است. تفرقه در صفوف کارگران و بخش بخش کردن آنان تحت عنوان تعدیل نیرو و خصوصی سازی که سیاست اقتصادی سرمایه داری در جهان تحت عنوان نئولیبرالیسم و تجارت آزاد بوده است سالهاست سطح معیشت کارگران در ایران را زیر حاکمیت اسلامی سرمایه داری به چنان فلاکتی رسانده است که ۸۰ درصد جامعه زیر خط فقر و ۶۰ درصد زیر خط فقر مطلق بسر می برند.

جمهوری اسلامی سرمایه داری کارگران خاتون آباد را به قتل رسانید، کارگران آق دره را شلاق زد، کارگران هفت تپه را شکنجه کرد، کارگران شرکت واحد، هپکو، آذراپ، فولاد و شهرداری ها و راه آهن و.... را زندانی و اخراج کرد، زنان و پرستاران و معلمان و بازنشستگان و دانشجویان و نویسندگان را شکنجه و زندانی و اعدام کرد و..... ولی نتوانست جامعه را ساکت کند.

گسترش اعتصابات و همبستگی با آن، موفقیت در اتحاد و سازماندهی سراسری می تواند

نوید بخش شکل گیری جنبش اجتماعی در تغییر شرایط زیستی و معیشتی ، تامین معیشت همگانی و آزادی و رفاه و شادی باشد. ما حمایت خود را از خواست های کارگران اعتصابی اعلام می نمائیم و صدای نفتگران را به اشکال مختلف در سراسر دنیا منعکس می کنیم!

زنده باد اعتصابات سراسری نفتگران

زنده باد اتحاد و همبستگی با اعتصابات سراسری کارگران پروژه ای

سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران !

زنده باد آزادی،دموکراسی و برابری!

۲۶ ژوئن ۲۰۲۱ برابر با ۶ تیرماه ۱۴۰۰

امضاء ها به ترتیب حروف الفبا:

- ۱- اتحاد نیروهای دمکراتیک ایرانی - سوئیس
- ۲- آلترناتیو سوسیالیستی ایران - لندن
- ۳- انجمن پناهندگان ایرانی گوتنبرگ- سوئد
- ۴- انجمن سوسیالیستها- سوئد
- ۵- جمعی از فعالان اجتماعی- سیاسی و پناهندگان - گوتنبرگ- سوئد
- ۶- حامیان مادران پارک لاله- استکهلم
- ۷- شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران - لندن
- ۸- شورای هماهنگی علیه کشتار جمهوری اسلامی- فریاد خاوران
- ۹- شورای همراهی با آلترناتیو کارگری در ایران
- ۱۰- فدراسیون اروپرس - بلژیک
- ۱۱- کانون کنشگران دمکرات و سوسیالیست هانوفر- آلمان
- ۱۲- کانون پناهندگان سیاسی ایران- برلین
- ۱۳- کانون پشتیبانی از مبارزات مردم ایران- وین
- ۱۴- کانون ایرانیان مترقی در نیویورک و نیوجرسی- آمریکا
- ۱۵- کانون همبستگی با مبارزات کارگران در ایران- فرانکفورت
- ۱۶- کانون همبستگی با کارگران ایران- گوتنبرگ
- ۱۷- کانون همبستگی با کارگران ایران- کانادا
- ۱۸- کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران- سوئیس
- ۱۹- کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران- برلین
- ۲۰- کمیته همبستگی با مبارزات مردم ایران- فرانکفورت- آلمان

۲۱- کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا

۲۲- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

۲۳- کمیته همبستگی برای حقوق بشر ایران- نروژ

۲۴- نهاد همبستگی با جنبش کارگری در ایران – غرب آلمان

۲۵- همبستگی با مبارزات مردم ایران- سوئیس

۲۶- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران- پاریس

۲۷- همبستگی برای حقوق بشر در ایران – کلگری/ کانادا

آدرس تماس از طریق کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران - برلین

Kupg_iran@yahoo.de

=====

***- نهاد های همبستگی: از اعتصابات کارگران صنایع نفت "کمپین ۱۴۰۰" قویا حمایت می کنیم!**

کارگر نفت ما / رهبر سر سخت ما

سه شنبه اول تیرماه کارگران پالایشگاه نفت تهران همراه کارگران پروژه ای پتروشیمی گچساران و کارگران پروژه ایی پتروشیمی ها دست به اعتصابات سراسری زدند. امروز چهارشنبه دوم تیرماه به صنایع نفت تهران دیگر صنایع نفت و پتروشیمی در شهرستانها هم ملحق شده اند. دامنه اعتصابات و اعتراضات بسرعت دارد گسترده تر میشود.

این اعتصاب به دنبال فراخون شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت آغاز شده و قرار است یک هفته به طول بکشد. شورای سازماندهی این اعتراضات اعلام کرده است که از کارگران پیمانی و پروژه ای از روز نهم تیر ماه به اعتصاب کارگران رسمی نفت خواهند پیوست. اعتصاب کارگران رسمی نفت قرار است از روز ۹ تیر ماه آغاز شود.

مسئولین پالایشگاه تهران در واکنش به اعتصاب کارگران بخش "اورهال" این پالایشگاه، دست به اخراج هفت صد کارگر زده اند. کارفرمای پالایشگاه با این کار قصد دارد تا کارگران را وادار به پایان اعتصاب نماید.

در پنجم خرداد ماه هم کارکنان نفت در چندین شهر از جمله : تهران، آبادان، اهواز، ماهشهر، مجتمع دریایی ابودر، شرکت نفت فلات قاره بهرگان و گچساران دست به تجمعات اعتراضی و راهپیمائی زدند این تجمعات بنابر فراخوان از پیش اعلام شده کارگران رسمی نفت صورت گرفته بود. کارگران نفت به حقوقهای معوقه، دستمزدهای زیر خط فقر اعتراض داشته و خواهان افزایش دستمزدهایی هستند که جوابگوی تورم و گرانی سرسام آوری باشد که معیشت خانواده های کارگری را تامین نماید.

کارگران رسمی و غیر رسمی صنایع نفت خواهان افزایش دستمزدها تا ۱۲میلیون تومان، حق ایجاد تشکلهای مستقل از دولت و کارفرما هستند. آنها به ناامنی محیط کار، قوانین وحشیانه مناطق ویژه اقتصادی، دور بودن محلات کار از شهر و امکانات شهری، وجود پیمانکاران سودجو و چپاولگر، پایین آمدن هر روز بیشتر قدرت خرید کارگران و کل جامعه، عدم اجرای پروتکل های سازمان بهداشت جهانی و از جمله سرباز زدن از واکسیناسیون رایگان و سریع مردم، دزدیها و اختلاس ها، امنیتی بودن محیط های کار اعتراض دارند. اضافه بر این کارگران غیر رسمی تحت استثمار مضاعف از طرف پیمانکاران سود جود اند، هیچگونه امنیت شغلی ندارند و همواره زندگی و معیشت آنها در خطر جدی است. کارگران نفت تحت اعتراض وسیعی که در

شهرهای نامبرده انجام گرفت، خیلی مصرانه بر خواستها و مطالباتشان پافشاری نموده و شعار " ما برده نیستیم و دیگر به این بردگی تن نخواهیم داد" را سر دادند. در ادامه اعتراضات خرداد ماه، دور جدیدی از اعتراضات و اعتصابات کارگران نفت و پتروشیمی بنام " کمپین ۱۴۰۰" شروع شده است. و کارگران با شعار " همه می شینیم تا حقمو نه بگیریم!" به میدان آمده اند.

اعتراضات کارگران نفت و پتروشیمی که بطور وسیعی در حال گسترش است و میرود برای روزها ادامه یابد یک تو دهنی محکمی به نخستین روزهای ریاست جمهوری رئیسی و جمهوری اسلامی زده است. رئیسی که با فریب و توطئه تحت نام ائتلاف با کارگران در تلاش است در جنبش کارگری رخنه کرده و این حرکتها را درهم بشکند، اعتراضات و اعتصابات کارگران نفت و پتروشیمی سیاستهای ضدکارگری اش را افشاء نمود. این اعتصابات و اعتراضات آنچنان بعد از انتخابات سریع بوقوع پیوست، رژیم که مدتها است با شکل دادن آرایش طبقاتی جدید و یکدست نمودن دستگاه حاکمه در تقابل با حرکتهای اعتراضی را غافلگیر نموده است. صاحبان سرمایه و دولت مستاصل از اتحاد و همبستگی و گسترش این حرکتها را وادار به اخراج سازبها نموده است. برای خاتمه دادن به این حرکت عظیم و ایجاد رعب و وحشت و تلاش برای متوقف نمودن این اعتصابات کارفرماها دست به اخراج هفت صد کارگر زده اند. کارگران در طول مبارزات خود این را تجربه کرده اند که با اتحاد و مصمم بودن در ادامه مبارزه طبقاتیشان خواهند توانست دشمن را وادار به تسلیم نموده، نه تنها جلو اخراجها را بگیرند بلکه به خواستها و مطالبات خود هم دست یابند.

جنبش کارگری سالها است وارد یک نبرد طبقاتی با رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی شده است، در این راستا کارگران هزاران اعتصاب و اعتراض برای کسب خواستها و مطالباتشان انجام داده اند. در طول دو دهه اخیر، رشد و گسترش روزافزون مبارزاتی جنبش کارگری چشمگیر بوده است. با نگاهی به گذشته مبارزه کارگران معدن خاتون آباد، مبارزه مصمم معدنچیان بافق و چادرملو در استان یزد و مبارزات پتروشیمیها، هپکو، فولاد اهواز، آذر آب اراک، کارگران سیمان مسجد سلیمان، اعتراضات گسترده کارخانه ایران ترانسفو در زنجان و اعتصابات پر شکوه نیشکر هفت تپه، اعتصابات کارگران نفت و پتروشیمی در دور اول (مرداد۱۳۹۹) و معدن کرومیت آسمینون در کرمان که مدت زیادی نیست که اتفاق افتاده است و بخشی از خواسته های خود را بدست آوردند. هر کدام از این اعتراضات و اعتصابات کارگری تاثیرات بسزایی در رشد جنبش کارگری از خود بجا گذاشته اند. اما در چند سال اخیر اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه به دلیل ویژگیها و خواستههای مشخص و مبارزه بی امان و مصمم کارگران هفت تپه، درسهای بزرگی از شکل و ماهیت اعتراض و چگونگی سازمانیابی برای طبقه کارگر بر جا گذاشته است. پیروزی اخیر هفت تپه و بیرون آمدن از چنگ بخش خصوصی، زمینه ساز تقویت مبارزات کارگری شد و توجه بخشهای دیگر صنایع را به این طرح نئولیبرالیستی و خانمان سوز که معیشت و زندگی میلیونها کارگر و زحمتکش را در معرض خطر و نیستی قرار داده است را جلب نمود. اعتراض کارگران نفت یکی از کلیدی ترین صنایع ایران را باید امروز در تداوم اعتراضات جاری بازنشستگان، معلمان، پرستاران و کارگران نیشکر هفت تپه دید.

اعتراض به دستمزدهای زیر خطر فقر، خصوصی سازیها و حق داشتن تشکل مستقل، پرداخت حقوقهای معوقه، اخراج و بیکارسازی، امروز خواست و مطالبات مشترک تمام بخشهای طبقه کارگر ایران است.

در طی عمر ننگین نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی با جناحهای موجود آن، افزایش قدرت منطقه ای و استبداد لجام گیسخته، کارگران و سایر مزدبگیران در معرض بیشترین آسیب های اجتماعی قرار گرفته اند. حاکمان سرمایه با دست بردن در قانون کار موجود، خصوصی سازی و افزایش اخراج و بیکاری، تعرض به دستمزدها و حمله به معیشت کارگران، تحمیل قراردادهای موقت و سفید امضاء، سرکوب تشکلها، اعتراضات و تجمعات کارگری، دستگیری فعالین و نماینده گان کارگری، شکنجه و آزار کارگران زندانی و فشار به خانواده های آنان، در

نیل به استراتژی خود از هرگونه تلاشی دریغ ننموده اند. تا به انتخابات این دوره بر میگردد حکومت با یکدست نمودن حاکمیت و آرایش جدیدی که بخود گرفته، در پی آن است با سرکوب شدید اعتصابات و اعتراضات، جنبش کارگری و جنبشهای دیگر اجتماعی را به مصاف بطلبد. کارگران هم در مقابل چاره ای جز اعتراض و مبارزه برای دفاع از حق کار و معیشت نداشته و ندارند. بر این مبنا است که بیانیه تشکلهای اول ماه مه ۱۴۰۰ بیانگر یک آلترناتیو کارگری است که مبارزه کارگران و دیگر مزد بگیران حول آن متشکل شود. با فائق آمدن طبقه کارگر به این پراکنده گی ما بین بخشهای مختلف بتواند تشکلهای مستقل خود را برپا نماید. در پیوند این تشکلهای و سراسری نمودن آن تشکلی به نام " شورای همکاری " تحت عنوان حلقه اصلی کار سازماندهی در جامعه و در بین کارگران و زحمتکشان در تقابل با صف آزایی دشمن طبقاتی بتواند شکل بگیرد. برداشتن گامهای موثر در بازستانی حقوق و خواسته ها و ایستادگی در تعرض به معیشت کارگران و دیگر مزد بگیران، قطعاً در گرو چنین تشکلی خواهد بود.

به میدان آمدن کارگران نفت و گاز و پتروشیمی یکی از کلیدی ترین صنایع ایران که با اعتصاب آنها بود که حکومت سلطنتی پهلوی به زیاله دان تاریخ فرستاده شد، امروز نقطه عطفی در تاریخ جنبش کارگری ایران است که تداوم آن خواهد توانست با به میدان آوردن دیگر بخشهای جنبش کارگری یاری رسانده، و در به سرانجام رساندن متشکل شدن طبقه کارگر حول آلترناتیو کارگری و تغییر قوا به نفع جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی بیشترین نقش را داشته باشد.

ما نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور حمایت خود را از اعتراضات و اعتصابات کارگران صنایع نفت و گاز و پتروشیمی قویا اعلام میکنیم، و در تقویت و همسویی با این مبارزات با تمام توان تلاش خواهیم نمود.

پیش بسوی ایجاد تشکلهای مستقل کارگری و شوراهای همکاری

زنده با اتحاد جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی

نابود باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

تیر ماه ۱۴۰۰ - ژوئن ۲۰۲۱

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

=====

***- از اعتصاب کارگران نفت پشتیبانی می کنیم:**

موج اعتصاب کارگران شرکت های پیمانی و پروژه ای در بخش های نفت، گاز و نیروگاهها همچنان در حال گسترش است. ابتدا در ۲۸ خرداد ماه کارگران رسمی نفت در پایانه نفتی خارک اعتصاب کردند. سپس در ۲۹ خرداد هنگامی که کارگران پیمانی نیروگاه بید خون، دست از کار کشیدند کارگران شاغل در دهها شرکت پیمانی به اعتصاب پیوستند؛ اعتصابی که هر روز دامنه دار تر می شود و جنبه سراسری به خود گرفته است.

افزایش دستمزدها و پرداخت به موقع آن، ایمن سازی محیط کار، تغییر در نوبت کار به صورت ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی، لغو قوانین برده داری مناطق ویژه اقتصادی و برچیدن شرکت های پیمانی - این دلالتان نیروی کار انسانی- از جمله خواسته های کارگران اعتصابی است. پرداخت نشدن بخشی از دستمزد کارگران با وجود پایان یافتن مدت قرارداد و نیز کسر حق

بیمه از دستمزد کارگران و عدم ارسال لیست بیمه‌ها به سازمان تامین اجتماعی، به روال عادی فعالیت شرکت های پیمانی تبدیل شده است.

کارگران ارکان ثالث، فصلی، ساعتی، پروژه‌ای و قرارداد مدت معین که با پیمانکاران مختلف کار می‌کنند، بطور گسترده در این اعتراض سراسری شرکت کرده اند. اعتصاب های جاری دومین اعتصاب سراسری کارگران نفت و گاز و نیروگاهها بعد از اعتصاب مرداد ماه سال گذشته است. با این حال، مقامات حکومتی در مواجهه با این اعتصاب و اعتراض گسترده، غافل گیر شده اند. کمیسیون انرژی مجلس و دیگر مقامات حکومتی به دست پا افتاده اند و در حال سبک و سنگین کردن نوع واکنش رژیم جمهوری اسلامی به این اعتصاب هستند. سازمان دهندگان اعتصاب با هشپاری اعلام کرده اند که این اعتصاب، اخطار آنان به کارفرمایان و حکومت است و در صورت بر آورده نشدن خواسته های خود، به اعتصاب ۹ تیرماه که توسط کارگران رسمی نفت اعلام شده، خواهند پیوست و مطالبات خود را در همبستگی و مبارزه مشترک با آنان پیگیری خواهند کرد. در همین ارتباط شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت اعلام کرده است که دور تازه ای از اعتراضات به زودی آغاز خواهد شد. تا کنون تعدادی از تشکل های کارگری در ایران و در سطح بین المللی و همچنین جمعی از معلمان، دانشجویان و خانواده های جان باختگان اعتراضات آبان ۹۸ و خانواده های جان باختگان سقوط هواپیمای اوکراینی از کارگران اعتصابی پشتیبانی کرده اند. انتظار می رود که این حمایت ها همچنان گسترش یابد.

ما همبستگی خود را با کارگران اعتصابی در شرکت های پیمانی نفت، گاز و نیروگاهها اعلام می داریم، از خواست های به حق آنان پشتیبانی می کنیم و بنا به وظیفه خود از تشکل های بین المللی کارگری می خواهیم که از مبارزات کارگران نفت در ایران پشتیبانی کنند.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران ایران

۲۶ ژوئن ۲۰۲۱

[/https://etehadbinalmelali.com](https://etehadbinalmelali.com)

info@workers-iran.org

alliance@workers-iran.org

=====

***- حمایت پلانفرم سندیکاهای کارگری سوئد از اعتصاب سراسری کارگران صنعت نفت:**

خواست های برحق کارگران اعتصابی نفت را عملی کنید!

□ سالهاست که در صنعت نفت ایران حتی مصوباتی که بر اثر مبارزه کارگران در مجلس و ارگانهای دولتی جمهوری اسلامی ایران به تصویب رسیده است اجرا نمی شود. یکی از این مصوبات تبدیل قراردادهای موقت و پروژه ای به قراردادهای استخدام دائم و مستقیم میباشد. کارگران بارها اعلام کرده اند که اگر خواستههای آنان عملی نشود دست به اعتصاب سراسری خواهند زد. تحریم گسترده انتخابات رئیس جمهوری در ایران نشانه آن بود که مردم و کارگران دیگر به وعده و وعید و تصویب مصوبه دل خوش نخواهند کرد و برای تحقق خواستههای برحق خود دست به مبارزه مستقیم خواهند زد.

□ اعتصاب کارگران پروژه‌ای شرکت فراب در نیروگاه بیدخون و کارگران پیمانی پتروشیمی بوشهر در عرض چند روز به یک اعتصاب سراسری، عمدتاً در میان کارگران پیمانی و پروژه ای، در کل صنعت نفت و شهرها و بنادر مختلف ایران، از جمله آبادان، اهواز، تهران، قشم، بوشهر، گچساران، خارک، عسلویه، کرمان، ارومیه، بهبهان، پارس جنوبی، اراک تبدیل شده است. مطالبه بیست/ده (بیست روز کار و ده روز استراحت برای کارگران پروژه ای)، افزایش دستمزد حداقل ۱۲ میلیون تومان) ، پرداخت به موقع دستمزدها، کوتاه شدن دست پیمانکاران از صنعت نفت و عقد قراردادهای کار مستقیم و دائم، برسمیت شناسی حق تجمع و تشکل بخشی از خواستههای کارگران اعتصابی است. شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت اعلام کرده بود که از روز ۲۲ ژوئن اعتصاب اخطاری انجام میگیرد و اگر

خواستهای کارگران اعتصابی عملی نشود به اعتصاب سراسری ۳۰ ژوئن کارگران و کارکنان رسمی نفت خواهند پیوست.

□ واکنش رژیم جمهوری اسلامی به اعتصاب سراسری کارگران نفت توسل به تحریف، تفرقه افکنی و بیش از هر چیز ایجاد ترس از اخراج بوده است. در تهران ۷۰۰ کارگر اعتصابی بلافاصله اخراج شده اند. برگزاری نشست فوق العاده مجلس با وزارت نفت و نهادهای نظارتی و جلسات فوق العاده میان روسای قوای قضاییه، دولت و مجلس نشانه هراس از عملی شدن تهدید اعتصاب سراسری در میان کارگران قرارداد رسمی و خوابیدن کل صنعت نفت ایران است. در اعتصابات گذشته کارگران نفت نیز مسئولین جلسات اضطراری تشکیل داده و حتی مصوباتی را نیز در راستای خواستهای کارگران اعتصابی تصویب کردند اما بعد از فروکش کردن اعتصابات نه تنها به آنها عمل نکردند بلکه دست پیمانکاران را در تحمیل بی حقوقی مطلق به کارگران بازتر گذاشتند. کارگران اعتصابی نفت با تکیه بر این تجربه این بار برای تحقق خواستهای برحق خود مصمم تر هستند.

□ پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد ضمن حمایت کامل از خواستهای کارگران اعتصابی صنعت نفت و واکنشهای سرکوبگرانه رژیم را محکوم کرده و از دولت و مقامات جمهوری اسلامی ایران می خواهد که خواستهای برحق کارگران اعتصابی را عملی کنند و به حق تجمع، اعتراض، اعتصاب و تشکل احترام بگذارند.

□ **ما خواستار موارد زیر هستیم:**

تصویب و اجرای مقابله نامه های ۷۸ و ۹۸ آی ال او آزادی فوری و بدون قید و شرط تمام فعالین سندیکایی، مدنی و معلمان سازمانهای کارگری و نمایندگان و اعضای آنها بدون ترس از خشنوت، تهدید به زندان و اخراج از کار حق فعالیت داشته و نمایندگی آنان برسمیت شناخته شده شود.

پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد - ایران

۲۴ ژوئن ۲۰۲۱

=====

علاقه مندان به مباحث کارگری برای دست یابی به آرشیو روزشمار کارگری هفته ، می توانند به آرشیو های زیر مراجعه نمایند:

سایت روز شمار جنبش کارگری ایران

<http://karegari.com>

آرشیو روزشمار کارگری هفته سال ۱۳۹۷

<https://drive.google.com/drive/my-drive>

آرشیو روزشمار کارگری هفته سال ۱۳۹۶

<https://drive.google.com/drive/folders/0B6juDF5UZKNMMFRvdEZVMFpOQUk>

توجه : برای ارسال اخبارتان با ایمیل زیر، شماره دستی ام در کانال تلگرام و به آدرس فیس بوکم می توانید مربوط گردید.

0046:736778815 / info@karegari.com / haftegi_kargari@yahoo.com